

Salutul nostru fierbinte oamenilor muncii din țările de democrație populară, care construiesc cu succes socialismul și apără cauza păcii! Trăiască prietenia frățească între popoarele marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului!

(Din Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 23 August 1955)

Puterea exemplului viu al gospodăriilor colective

Niciodată în trecut țărani din comuna Coarnele Caprei, regiunea Iași, n-au avut măcar să se ar fi obținut prin partea locului o recoltă de 4.000 kg. grâu la hectar. Membrii gospodăriei colective din această comună au obținut însă în vara aceasta, de pe o suprafață de 21 hectare, o producție de 4020 kg. grâu la hectar, în vreme ce producția medie pe loturile individuale este de numai 1500—1600 kg. Nici o minune nu s-a petrecut în această comună. Colectiviștii au semănat la vreme sămânță de grâu din soiul Tg. Frumos 16, în teren care fusese cultivat cu plante leguminoase, dezmiriștit după recoltare și arat adinc cu 20 zile înainte de însămânțare; semănatul l-au făcut cu mașinile de la S.M.T. după metoda sovietică în rânduri încrucișate; în primăvara colectiviștii au plivit buruienile de două ori.

Exemple de gospodării colective care au obținut recolte bogate pot fi date cu sutele, din toate colțurile țării. De pe o suprafață de 500 ha., colectiviștii din satul Ceacu, regiunea București, au recoltat în medie câte 2200 kg. grâu — cu 700-800 kg. mai mult decât gospodăriile individuale din comună — iar pe o suprafață de 120 ha. cultivate cu orz de toamnă au recoltat câte 3000 kg. orz la hectar; colectiviștii din Urmenii, regiunea Cluj, obțin aproape 3.000 kg. grâu la hectar. Sute de gospodării colective care au semănat porumbul în culburi așezate în pătrat vor recolta peste 3000 kg. porumb boabe la hectar.

Recoltele bogate obținute de gospodăriile colective dovedesc odată mai mult superioritatea marii gospodării socialiste în agricultură. În gospodăria colectivă pământul este comasat în tarlate întinse, se poate organiza o rotație rațională a culturilor și, ceea ce este deosebit de însemnat, se pot folosi larg mașinile și tractoarele. Aceasta dă posibilitate colectiviștilor să facă lucrările mai repede și mai bine, să aplice metode agricole înaintate, pe care gospodăriile individuale cu greu le pot aplica.

Nu numai la cultura plantelor se obțin rezultate mai bune în gospodăria colectivă. Cu forțe unite, membrii gospodăriilor colective pot dezvolta larg ramuri de producție ca creșterea animalelor, grădinaritul ș.a., care aduc venituri mari gospodăriei și fiecărui colectivităț.

Recoltele mari și dezvoltarea a diferite ramuri de producție fac ca veniturile primite pentru zilele-muncă efectuate de membrii gospodăriilor colective să intreacă cu mult veniturile realizate de țărani în gospodării individuale. Astfel de exemple sînt în gospodăria colectivă, țăranul muncitor Stan Cristea din Chișcani, raionul Brăila, spunea: „Eu, ca gospodar individual, am strîns în 1954, de pe cele 3 ha. ale mele, 2500 kg. cereale, iar colectivistul Enache Dumnicu, care la înscrierea în gospodăria colectivă avea tot 3 ha. teren, a primit în 1954 pe zilele-muncă pe care le-a făcut în gospodăria colectivă 6000 kg. cereale și în plus lînă, brînză, fasole, ceapă, bani și ce le-a mai dat lor gospodăria colectivă. În acest an, ca membru al gospodăriei colective, voi primi și eu de 2-3 ori mai mult decât aș fi adunat ca gospodar individual”. Din veniturile realizate pe zile-muncă, 40 de colectiviști din comuna Baba Ana-Mizil și-au construit, în ultimii ani, case noi, alții și-au cumpărat aparate de radio, mobilă, au introdus lumină electrică în case etc. Avem astăzi în țară sute și sute de gospodării colective înfloritoare; ele constituie exemple vii, care arată prin realizările lor țăranilor muncitori că, îndemnându-i să formeze gospodării colective, partidul îi îndrumă pe calea unei vieți înstărite, fericite.

Succesele gospodăriilor colective frunțate nu trebuie însă să rămînă știute doar de către membrii acestora. Dimpotriva, cu cît vor fi ele mai bine cunoscute în sat, în comuna, învecinate, cu

atît mai mult va crește interesul țăranilor muncitori pentru gospodăria colectivă. Tocmai de aceea, popularizarea succesorilor gospodăriilor colective este o sarcină de frunte în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii. Aceasta este o datorie de competență a activiștilor de partid și de stat, a inginerilor și tehnicienilor agronomi, a agitatorilor organizațiilor de bază de la sate, a mecanicilor din S.M.T. și a tuturor colectiviștilor. Totodată, studiind experiența gospodăriilor colective frunțate, organele și organizațiile de partid și sfaturile populare trebuie să se preocupe cu toată grija de ridicarea tuturor gospodăriilor colective la nivelul celor frunțate.

Trebuie spus însă că în multe raioane nu există o preocupare permanentă, stăruitoare, pentru popularizarea realizărilor gospodăriilor colective. Activiștii unor comitete raionale de partid, ca, de pildă, Pietra Neamț, Focșani, Zimnicea și altele, vorbesc cu mîndrie despre realizările gospodăriilor colective frunțate din raioanele respective — dar nu îndrumă organizațiile de bază sătești să popularizeze aceste realizări. De aceea nici nu e de mirare că în sate aflate la cîțiva kilometri nu sînt cunoscute realizările gospodăriilor colective sau cîruiă muncini venișoase scoarite de chiaburii.

Una dintre formele cele mai bune de popularizare a realizărilor gospodăriilor colective — formă pe care organele și organizațiile de partid și sfaturile populare sînt datorate s-o folosească în tot cursul anului — este organizarea de vizite ale țăranilor muncitori la gospodăriile colective frunțate. Nici un fel de propagandă pentru gospodăria colectivă nu poate fi atît de convingătoare ca faptele văzute de inșiși țăranii muncitori în gospodăria colectivă. Organizațiile de partid și sfaturile populare să-și pună sarcina practică, concretă de a organiza vizitele sistematice a gospodăriilor colective frunțate, însoțite de activiștii muncitori să viziteze gospodăria colectivă frunțată cea mai apropiată, să stea de vorbă cu colectiviștii, punînd astfel față în față păreri ce și le-au făcut — bune sau rele — cu faptele, cu ceea ce este în realitate gospodăria colectivă. Nu numai țăranii care vor să intre în gospodăria colectivă, ci și cei care se țin deocamdată deoparte să fie lămurii că este folositor să vadă cu ochii lor o gospodărie colectivă.

O mare atenție trebuie acordată pregătirii vizitelor pentru ca țăranii muncitori să poată vedea și afla tot ce-i interesează în legătură cu activitatea și realizările gospodăriei colective. Președinții, brigadierii, colectiviștii frunțate să vorbească țăranilor muncitori despre felul cum este organizată munca și cum se împart veniturile, despre realizările obținute, experiența lor în aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate etc. Nu trebuie ocolite lipsurile și greutățile care mai sînt, ci trebuie arătate cauzele lor și felul cum vor fi înlăturate. Vizitarea gospodăriei colective să constituie un prilej de strîngere a legăturilor colectiviștilor cu țăranii individuali — și totodată un prilej de învățămînt pentru aceștia în ridicarea producției agricole.

Nu trebuie uitat că chiaburii încearcă în fel și chip să împiedice pe țăranii muncitori de a pasi pe calea unei vieți noi. Organizațiile de partid au datoria să sporească vigilența țăranilor muncitori, demascînd zvonurile chiaburilor, prevenind și zădărnîcind unelțile acestora.

Desfășurînd larg munca de popularizare a succesorilor gospodăriilor colective, organizațiile de partid și sfaturile populare vor îndeplini cu succes sarcina de mare răspundere trasată de partid și guvern de a lămurii și convinge un număr tot mai mare de țăranii muncitori să părăsească de bună voie pe calea gospodăriei agricole colective — calea unei vieți îmbelsugate și fericite.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Importante succese in intrecerea socialistă

Cele 26 întreprinderi din regiunea Stalin și-au îndeplinit angajamentul privind acumulările peste plan

ORAȘUL STALIN (coresp. „Scînteia”). — În aceste zile tot mai multe întreprinderi din regiunea Stalin vîrsă la sucursalele Băncii de Stat din regiune însemnate sume de bani reprezentînd acumulările realizate peste plan în întrecerea desfășurată în cinstea zilei de 23 August. Pînă la începutul acestei săptămîni, cele 26 întreprinderi din regiune, care au inițiat acțiunea patriotică și a realiza cît mai mul'te acumulări peste plan, au vîrsat la sucursalele Băncii de Stat suma de 46.591.032 lei, depășindu-și astfel angajamentul luat cu peste 3.590.000 lei.

Printre întreprinderile care au realizat pînă acum acumulări imperioase se numără ateleciere de automobile C.F.R.-Orasul Stalin, care au dat peste angajamentul luat mai bine de 1.600.000 lei, „Nicolae Bălcescu” din Zărnești cu aproape 1.000.000 lei și altele.

Realizările constructorilor de mașini agricole

CRAIOVA (trîmsul „Scînteia”). — După ce și-a mai amintit odată pe neașteptate foaia de hîrtie pe care o avea în față, inginerul șef de la uzina de construcții de mașini și unelte agricole „7 Nolembrie” din Craiova a început să vorbească domol, cîntînd să fosească cuvintele cele mai potrivite.

— Angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August — spune el — nu numai că l-am îndeplinit, dar l-am depășit. Colectivul uzinei noastre a reușit să realizeze pînă în ziua de 12 august acumulări peste plan în valoarea de 437.000 lei. Angajamentul luat a fost astfel depășit cu 197.000 lei.

Muncind cu abnegație, îngrășămînta chimice pe o suprafață de 18 hectare, începînd din primele zile ale lunii iulie și pînă acum la această uzină au fost aplicate zeci de propuneri de inovații și raționalizări, s-a introdus mica mecanizare la secția mecanică și turnătorie, iar o parte din muncitori și-au ridicat cu mult nivelul tehnice profesionale. Toate acestea, precum și folosirea din plin a timpului de lucru, au făcut cu puțință ca productivitatea muncii să crească în luna trecută cu 16% față de cea planificată.

Un succes al industriei locale

Muncitorii și tehnicienii din întreprinderile industriale locale au îndeplinit gîg în ziua de 15 august sarcinile prevăzute în planul cincinal în proporție de 116,8%.

Față de realizările din anul 1950, volumul producției a crescut în 1955 cu 54,2% în ramura alimentară, cu 97,6% în ramura metalurgică, cu 252,4% în amura chimică, cu 1181,9% în ramura lemn-forestier, cu 446,5% în ramura textilă și cu 835,9% în ramura pielărie-cauciuc.

S-a lărgit sortimentul producției industriei locale. Numai în primul semestru al anului 1955, industria locală din Regiunea Autonomă Meghlară a produs arzătoare, regulatoare și robinete de gaz metan, semănători de porumb, prășitori cu tracțiune animală etc.

Aceste realizări au fost posibile datorită dezvoltării pe care au luat-o întreprinderile din industria locală în anul cincinalului, precum și avîntului cu care au lucrat muncitorii și tehnicienii în întrecerea socialistă.

Străduindu-se să aducă o contribuție sporită la ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii, colectivele întreprinderilor din industria locală din regiunile Oradea, Birlad, Stalin, Arad și din alte regiuni ale țării au produs importante cantități de bunuri de larg consum.

Cu forțe sporite pentru terminarea treieriișului!

Raionul Roșiori de Vede a terminat treieriișul

Țăranii muncitori din raionul Roșiori de Vede au obținut în cinstea zilei de 23 August o însemnată victorie: au terminat treieratul recoltei de pe cele 28.875 ha.

Munca politică de agitație a avut un mare rol în grăbirea treieriișului. La aria din comuna Balaci, de pildă, s-a organizat o expoziție agricolă cu produsele frunțurilor, pentru a ilustra avantajele aplicării metodelor agrotehnice înaintate. Agitatorii Nicolae Vilcu, Grigore Preda, Andrei Ciobanu, Ion Neacsu, din această comună, au organizat convorbiri la aria, discutarea articolelor din presă, a broșurilor privind metodele agrotehnice etc.

La aria din comuna Drăgănești a fost organizată „aleea frunțurilor”, unde au fost popularizați, pe un panou, frunțurile recoltelor bogate. În această comună s-a folosit și o foale volantă, în care au fost criticați codășii și popularizați frunțurile. (De la ION RIBU, corespondent voluntar).

Frunțași la treieriiș și la predarea cotelor

CARACAL (coresp. „Scînteia”). — Între cele 4 arii din comuna Zănoaga din raionul Caracal a pornit o vie întrecere pentru terminarea grabnică a treieriișului. Frunțași în întrecere sînt țăranii muncitori care lucrează pe aria nr. 1.

Responsabilul ariei, tov. Anghel Constantin, împreună cu delegatul de batoză, Marin Vintilă, se ocupă îndeaproape de organizarea cotelor, iar tractoristul Marin I. Safta și batozarul Tudor Marinescu se îngrijesc îndeaproape ca batoza să lucreze din plin. Datorită acestui lucru, la această aria se treieră zilnic 22.000 kg. în loc de 14.500 cît este norma.

Odată cu treieriișul țăranii muncitori predau de la arie cotele datorate statului. Acest lucru se datorează muncii politice care se duce pe arie. În afară de agitatorii care sînt repartizați la arie, tov. Gheorghe Ion, secretarul organizației de bază, trece deseori pe ac, vorbește țăranilor muncitori despre rostul colectării. Într-una din zile, el a vorbit țăranilor muncitori care se aflau pe arie despre realizările înfăptuite în comună în anul regimului de democrație populară. El a arătat că în comună a luat fi nță o statune de mașini și tractoare, s-au construit două clase pentru școală, o bale comunală, s-au făcut și alte lucruri de interes obștesc, și a subliniat îndatorirea de cinste a țăranilor de a răspunde acestui sprîjin al statului îndeplinindu-și la timp obligațiile.

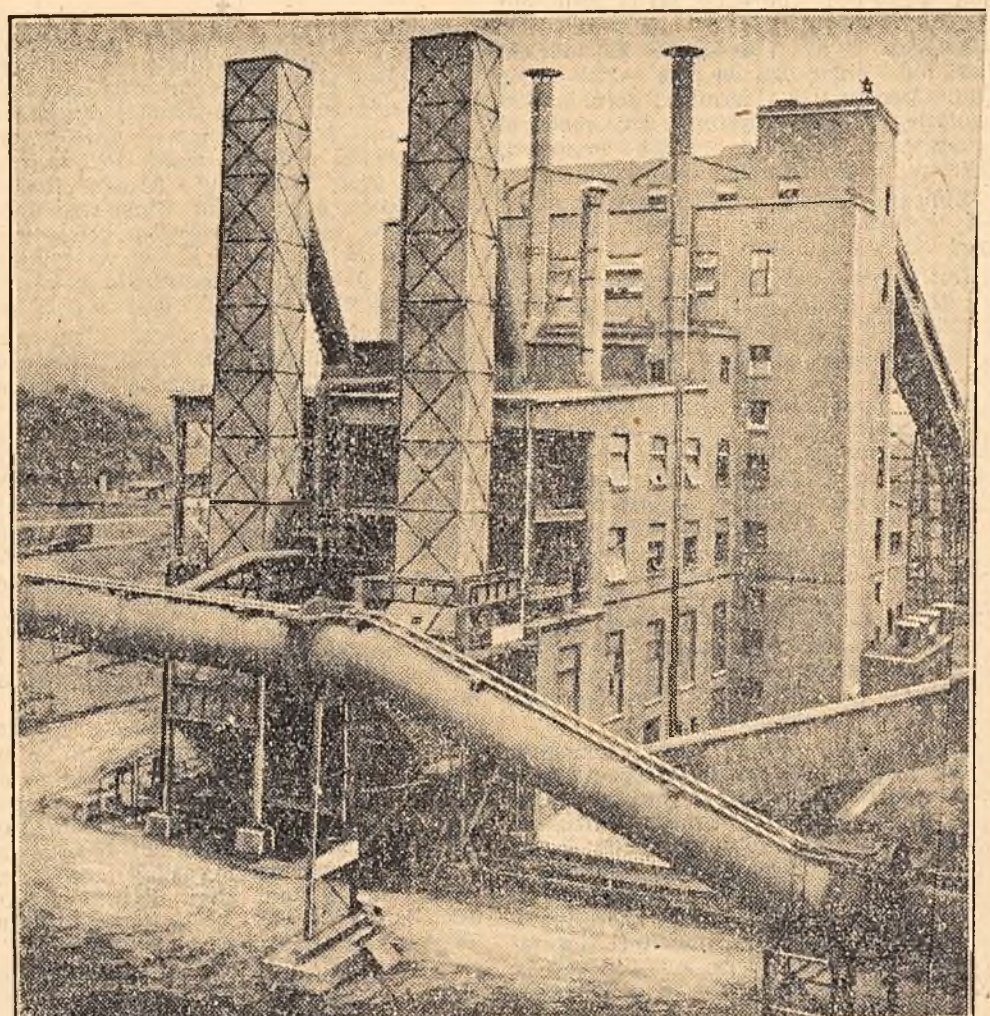
Țăranul muncitor Badea I. R. Constantin tocmai terminase atunci de treierat. De pe cele 3 hectare a obținut o producție de 4.368 kg. grâu. El a cîntărit și pus imediat deoparte cota pe care o avea de predat statului.

Batoza lucrează zi și noapte

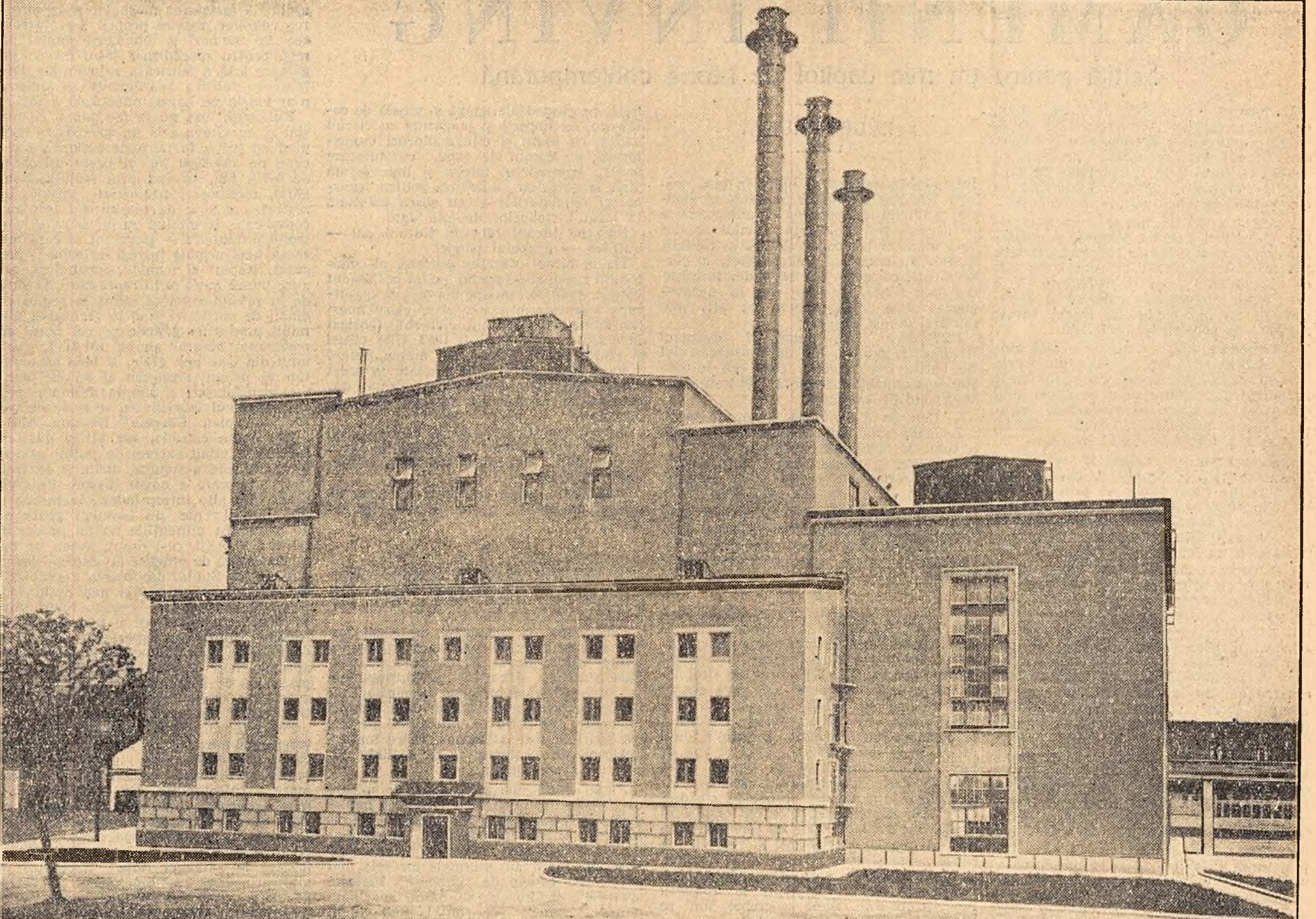
RM. SĂRAT (red. ziarului „Rîmnicul Nou”). — Membrii gospodăriei colective „Donca Simo” din comuna Vîlcele, raionul Rm. Sărat, au avut anul acesta o recoltă de grâu deosebit de frumoasă, pe care au strîns-o la timp. Ei zoresc acum treieriișul cu toate mijloacele pe care le au la îndemînă. La propunerea brigadierului Pirvu Mărgărit, care este și secretarul organizației de bază, conducerea gospodăriei a trecut la organizarea muncii la arie în două schimburi. Batoza treieră acum zi și noapte fără întrerupere la lumina farurilor tractorului condus de tractoristul Mutu Nicolae de la S.M.T.-Ziduri.

În loc de 14.500 kg. boabe cît prevedea norma zilnică, această batoză a dat în 24 ore pînă la 53.743 kg. grâu. Alimentată ritmic de colectiviști, batoza lucrează totdeauna bine noaptea ca și ziua. În noaptea de 11 spre 12 august, cînd a lucrat în schimbul de noapte brigada I-a condusă de candidatul de partid Tudorie Dumitru, au fost treierate peste 2 vagoane și jumătate grâu. Pînă în prezent colectiviștii din Vîlcele au treierat mai mult de 50 vagoane de grâu.

NOI MĂREȚE CONSTRUCȚII ALE CINCINALULUI

Fabrica de aglomerare de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-1” din Humedora — una din marile construcții ale cincinalului, realizată cu itorul Uniunii Sovietice — are o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea industriei terestre din țara noastră. La ridicarea acestei fabrici s-au turnat 60.000 metri cubeton armat, s-au zidit peste 7.000 metri cubi cărămidă, s-au executat săpături carechivă-lază cu săpăturile unui tunel de 4 km. etc. Întregul proces tehnologic este manizat. Transportul prafului de minereu de fier și de coacs se face pe benzii transportoare

care au o lungime totală de aproape 2.000 metri. Numai o singură linie de aglomerare a acestei fabrici poate asigura în întregime minereul de fier aglomerat pentru furnalul nr. 6, cel mai mare și cel mai modern furnal din țara noastră.

O trala termoelectrică, altă mare construcție a cincinalului care a intrat în funcțiune la Humedora, a fost construită în întregime după documentație sovietică. Numai pentru lucrările de zidărie au fost folosite 4.000.000 de cărămidă; lungimea conductelor este de peste 40 km. Prin punerea în funcțiune a termocentralei, care

va furniza energie electrică și abur, situația energetică a combinatului se va îmbunătăți cu mult. Combustibilul folosit la noua centrală termoelectrică este păcura, gazul de furnal și gazul de coacs.

Alți fabrica de aglomerare cît și noua centrală termoelectrică vor da posibilitate muncitorilor și tehnicienilor de la combinatul „Gh. Gheorghiu-Dej” să sporească simțitor producția de fontă, oțel și laminate. În clîșul din stînga: Fabrica de aglomerare. În clîșul din dreapta: Noua centrală termoelectrică.

Industria petroliferă — o mare bogăție a poporului român

Se apropie ziua de 23 August. Petrolistii — alături de ceilalți oameni ai muncii din patria noastră — își intensifică eforturile pentru a întâmpla marea noastră sărbătoare națională cu noi succese.

Zăcămintele de țeft constituie una din cele mai mari bogății ale țării noastre. În trecut, fostele societăți reprezentând capitalul monopolist, apusean — ca Romino-Americană, Astra Română, Steaua Română și altele — au jefuit cu sălbăticie terenurile petrolifere. Reprezentanții acestor societăți au forțat sondele să erupă „pe liber”, adică au extras țeftul în cantități imense, fără să investească nici un leu în instalațiile menite să raționalizeze extracția gazelor pentru menținerea presiunii în strat. Sute și sute de sonde au fost jefuite în acest mod sălbatic, fiind apoi părăsite, chipurile, ca nerenabile, cu toate că în zăcăminte mai rămăseseră imense cantități de țeft. În perioada 1945-1946 fostele societăți capitaliste americane și engleze au trimis pe toate drumurile că zăcămintele de țeft românești nu se pot să se sfrîșească. Sub masca așa-ziselor „teorii” ale epuizării straturilor petrolifere ascundeau de fapt sabotajul acestor societăți.

În regimul de democrație populară, poporul român a devenit stăpînul deplin și al acestei bogății naționale — petrolul. În mina poporului muncitor producția de petrol este în continuă creștere. În anii cincinalului au fost puse în valoare importante zăcăminte petrolifere. Adevărate păduri de sonde au început să acopere terenuri noi și vaste în Moldova, în regiunile Plocești, Pitești. În prezent, țara noastră ocupă, după Uniunea Sovietică, al doilea loc în Europa în ceea ce privește producția petroliferă.

În anii cincinalului s-au pus bazele unei exploatare raționale a zăcămintelor de petrol, s-au introdus noi metode tehnologice care au îmbunătățit simțitor condițiile de muncă. Cu ajutorul hotărîrilor și inginerilor și tehnicienilor sovietici se aplică — după studi amănunțiti — minunata metodă sovietică de recuperare secundară a țeftului. Această metodă dă posibilitate sondelor să extragă o mare parte din țeftul părăsit în zăcăminte de fostele societăți petrolifere. Prin munca însușită a petrolistilor, în majoritatea schelelor petrolifere, cum sînt cele din Cimpina, Băicoi, Ochiuri, Gura Ocniișii, sute de sonde părăsite de capitaliști ca „nerentabile” au fost redatate productive.

Pe baza înfăptuirii politicii de industrializare socialistă, de dezvoltare cu precădere a industriei grele și a industriei constructoare de mașini a fost creată industria constructoare de utilaj petrolifer. Ea produce nu numai utilaje de extracție și foraj, ci și instalații pentru prelucrarea țeftului. În anii cincinalului s-a început fabricarea în serie de turboreactori, aparatură rapidă de foraj cu turbine — agregate pentru cimentări, instalații de foraj termice pentru adîncimi mari etc. Astăzi avem mîndria pe țoftică de a ști că se lucrează cu utilaj petrolifer construit în R.P.R. în China, în alte țări de democrație populară și în unele țări capitaliste.

Volumul de construcții și montaje în șantierelor petrolifere a crescut în anul 1955 cu circa 400 la sută față de anul 1950. În anii cincinalului, industria noastră petroliferă a fost înzestrată cu stații și depozite mari de țeft, stații puternice de compresoare, instalații moderne de prelucrare a țeftului, uzine electrice etc. Din anul 1953 producția de țeft întrece cea mai mare producție obținută în timpul regimului burgeois-mosieresc.

Condițiile de muncă ale sondorilor se îmbunătățesc necontenit. De pildă, prin aplicarea automatului țeft părăsit, a electrolizatorilor, Zalkin s-a ușurat efortul fizic al muncitorilor la numeroase sonde în foraj. În cadrul măsurilor de protecție a

DUMITRU RĂDULESCU membru în Colegiul Ministerului Industriei Petrolului

muncii s-au construit în anii cincinalului aparatură pentru părțile în mișcare ale mașinilor, luminatoare, ventilatoare, aspiratoare etc.

Pe vremuri, viața muncitorilor petroliști era foarte grea. După unele statistici, găsite în arhivele fostelor societăți, între anii 1929-1933, de pildă, mai bine de trei sferturi din numărul total al muncitorilor au fost asvîrșiți pe drumul prădă mizeriei și foamii, iar cei care au avut „fericirea” să nu se numere printre cei concediați nu puteau lucra decît 15 zile pe lună. Nu existau nici cele mai elementare măsuri de protecție a muncii. În Valea Piscovului, în 1926, în urma unui incendiu, au ars de vii 30 de muncitori.

Astăzi, condițiile de viață ale muncitorilor și tehnicienilor petroliști s-au schimbat mult și se îmbunătățesc necontenit. În anii cincinalului s-au construit locuințe muncitorești pe o suprafață de 70.000 m. p., s-au clădit un dispensar la Lucașești și policlinică la Plocești, s-au amenajat un cămin de ucenici la Plocești, au luat ființă zeci și zeci de instituții cu caracter social.

Petroliști, la fel ca și ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, trăiesc astăzi o viață nouă — și ei se străduiesc să răspundă cu cinste grijii partidului și guvernului, luptînd pentru sporirea continuă a marii bogății naționale pe care o constituie producția de petrol. În această luptă ei, urmînd îndemnul partidului, și-au îndreptat în primul rînd atenția spre folosirea cu maximum de randament a mijloacelor tehnice existente, spre introducerea și răspîndirea largă a tehnologiei înaintate.

Pentru a asigura o mai bună folosire a mașinilor și instalațiilor, numeroase brigăzi fruntașe, în special pe șantierele de foraj din regiunile Plocești și Pitești, au muncit cu stăruință pentru însușirea și aplicarea tehnologiei înaintate. După o serie de studii temeinice asupra condițiilor geologice ale terenului, aceste brigăzi au introdus, cu ajutorul inginerilor și tehnicienilor, noua tehnologie sovietică a forajului cu apă. În cadrul Oficiului de foraj Boldești, de pildă, această tehnologie se aplică cu succes la majoritatea sondelor, pe porțiuni de teren care urmează imediat după tubarea coloanei de suprafață. În felul acesta, brigăzile noi nu numai că evită eventualele dărimări ale formațiunilor nestabile de la suprafață, dar au și posibilitatea să imprime forajului un ritm mai intens, ca urmare a faptului că se poate instala la instalații. Brigăzile conduse de tov. Ion Nicorescu, Gheorghe Aurei, Anghel Muscalu și altele au realizat, pe porțiuni sîpate cu apă, o productivitate deosebit de înaltă, realizînd viteze mecanice de două și chiar de trei ori mai mari decît vitezele mecanice ce s-ar fi obținut prin utilizarea norolului normal de săpă. În primele patru luni ale anului, mai mult de jumătate din numărul brigăzilor, Oficiilor de foraj Cimpina, Boldești, Leordeni și Valea Caselor au reușit să facă din forajul cu apă o metodă permanentă de lucru.

În vederea sporirii continue a vitezelor mecanice de foraj — factor de care depinde în mod hotărîtor creșterea numărului de metri ce pot fi săpați cu un granic — trebuie, în primul rînd, studiate temeinic condițiile specifice ale locului de muncă, spre a se alege și aplica cea mai bună metodă care dă cele mai bune rezultate. De pildă, în cadrul Oficiilor de foraj Boldești, Cimpina și Moinești, numeroase brigăzi folosesc, la forajul în formațiuni

mal adînci și nestabile, o tehnologie care permite menținerea unui ritm rapid de foraj. Această tehnologie se bazează pe folosirea norolului tratat cu extract de cărbune de Sărmașas, ceea ce dă puțină brîgăzilor să realizeze, chiar la adîncimi mari, o sporire a vitezelor mecanice cu 20-25%. Prin aplicarea noilor tehnologii — forajul cu apă și forajul cu extract de cărbune — timpul de săpare a sondelor a fost redus cu 5-25%, realizîndu-se totodată și importante economii prin înlocuirea unor chimicale scumpe. Astfel, prin tratarea norolului cu extract de cărbune pe șantierele din Moldova, costul tratării norolului pe metru forat s-a redus cu circa 95%.

O condiție de bază pentru mai bună utilizarea a tehnicii noi o constituie folosirea din plin a timpului de lucru al mașinilor și agregatelor de foraj. Aceasta depinde în mare măsură de aprovizionarea la timp cu materiale a locurilor de muncă, de reducerea timpilor neproductivi, de întreținerea în bune condiții a mașinilor și instalațiilor care nu este suficient ca brigăzile să-și îndrepte atenția numai spre obținerea unor viteze înalte de foraj în perioada cînd instalația lucrează. Ele trebuie să se preocupe și de reducerea timpului de demontare, revizie, transport și montaj al granielor, deoarece aceasta le dă posibilitatea să forzeze, în același timp, un număr mai mare de sonde. Tocmai de aceea unul din cei mai importanți factori în folosirea tehnicii îl constituie reducerea timpului neproductiv al granielor, prin înăstruirea opririlor și instrumentațiilor, cit și prin scutirea duratei reparațiilor.

Folosind din plin tehnica nouă, numeroase șantiere petrolifere au obținut însemnate realizări în îmbunătățirea indicilor de foraj. În primul trimestru de pildă, Oficiul de foraj Boldești a realizat o viteză comercială cu 166,2% mai mare față de cea planificată. În felul acesta, petroliștii de la acest oficiu au reușit să forzeze, cu același număr de granice, cu 66,2% mai mulți metri pește plan. De asemenea, Oficiile de foraj Cimpina, Leordeni și Valea Caselor au forat în aceeași perioadă, cu același număr de granice, cu 50%-60% mai mulți metri pește sarcina stabilită. A aplica și a răspîndi cit mai larg experiența dobîndită de către aceste brigăzi înseamnă a pune în valoare imense posibilități de sporire a productivității muncii, a asigura dezvoltarea continuă a industriei noastre petrolifere.

Însemnățile excepționale a forajului cu apă și a forajului cu cărbune relese din ceea ce, prin aplicarea acestor metode la majoritatea sondelor — acolo unde terenul permite — vitezele comerciale planificate cresc cu cel puțin 100%. Cîteva Oficii de foraj din Cimpina au reușit, în luna aprilie, de pildă, să reducă timpul neproductiv al cu peste 80% față de trimestrul I al anului.

Din păcate însă, experiența bună a sondorilor fruntași, precum și procedeele tehnologice înaintate sînt încă insuficient studiate și aplicate în unele oficii de foraj. Din lipsa de preocupare a unor cadre de conducere din cadrul Trezurilor de foraj, timpul neproductiv în forarea sondelor continuă să rămîna încă mare pe unele șantiere. Dacă 95% din numărul brigăzilor de sondori din întreaga ramură s-ar reduce numai cu 1% timpului de muncă, s-ar forța anual zece de sonde în plus.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din industria petroliferă sînt hotărîți să-și sporească eforturile în întrecerea socială, pentru folosirea cit mai deplină a tehnicii noi și, pe această bază, să dobîndească o creștere continuă a productivității muncii — condiție de seamă pentru sporirea producției de petrol.

Citim în ziarele locale Pentru oamenii muncii de pe ogoare

În Valea Neagră Un sat de Români și țigari. Satul de unde vine și vechiul nume Coalea. Dar aceasta s-a întimplat demult și despre trecutul prea îndepărtat nu poate să-și povestească nimeni. Un singur fapt stăruie încă în mintea locuitorilor. Peste aceste locuri s-au întins, ca peșingina, boierii — neamul Saitanilor, al Comșilor și al altora. Cel care a schimbat numele satului în Valea Neagră n-a greșit.

Boierii au fost însă alungați și azi în Valea Neagră stăpînesc puterea poporului. An de an se schimbă înfășurarea vechiului sat dobrogean. Anul trecut s-au ridicat 42 case și încă 8 s-au construit anul acesta. Cîntăcei de case — și în mai mult de jumătate din ele locuiesc cele mai tinere familii din sat.

În vreo șaptezeci de case din Valea Neagră aparatul de radio face parte din obiectele curente ale gospodăriilor.

(Din ziarul „DOBROGEA NOUĂ” — Constanța).

Școala nouă Tărani muncitori la Budu

Tărani muncitori din satul Budu, raionul Iași, au hotărît să-și construiască o școală cu fondurile realizate prin autoîmpunere. Zilele trecute, tărani muncitori au așezat, mulțumiți, că locul școlii este construit în întregime. În nouă ani școlari, cei peste 100 de școlari vor învăța în noua școală.

(Din ziarul „FLACĂRA IAȘULUI”).

Gaz metan în sat Colectivității și cel din satul Daia au cerut

incă din toamna anulului trecut să li se instaleze gaz metan. Acum, în satul Daia domnește mare bucurie. O echipă specială de muncitori și ingineri a început lucrările de instalare a țevilor.

(Din ziarul „FLACĂRA SIBIULUI”).

Cantina gospodăriei de stat

O clădire obștă, într-un spațiu, un fel de prînz în care dau două uși. Pe cea din stînga intri în bucatărie. De aci dai într-o sală spîțioasă cu zeci de mese acoperite u țete curate de pinză albă. Peste toate curățenie ca de farmacie. Din prînz, pe ușa din dreapta, pînăruzi într-o încăpere cu rafturi pe care stă frumos rîndurile cutii de conserve, lăi cu marmeladă, salam, unt, lămîi, produse locale etc. E buțelut, care este vizitat de cei ce sosesc după ora mesei.

Așa arată cantina G.A.S.-Ardui, a carei masă peste 100 de muncitori și funcționari.

(Din ziarul „PENTRU SOCIALISM” — Baia Mare).

Lumină în case Era prin anul 1955, cînd

Sfatul popular raional din Suceava a venit delegați ai tărânilor muncitori din satel Bosancii, Romineșii, Prețip ca, Șcheia, care au cerut ajutor în munca de electrificare a satelor lor.

Cererea tărânilor muncitori a fost satisfăcută. La Prețip este așezat, în locul local renovat de tărani muncitori prin muncă voluntară, molarul de 25 c. p. obținut de la combinatul „Prodromul”. În ultimii ani, în regiunea Suceava au fost electrificate 36 sate.

(Din ziarul „ZORI NOI” — Suceava).

Expoziția „Afîșul în R. P. Polonă” O artă optimistă și originală

De cum și pătruns în expoziția „Afîșul în Republica Populară Polonă” te întinm.

VALENTIN SILVESTRU

20 de ani” de Ferster Karol, „Treaba nu fuge, întîi cealalt” de Borowczyk Wa-

plină o lume veselă și multicoloră, lumea subiectelor graficilor din țara prietenă, și cu greu te poți hotărî să-ți începi vizita cu chibzuțului, de la afîș la afîș: ici te imbie cîteva chipuri luminoase de copii în plină soare, colo linia ascuțită și sprîntărea a unei lucrări satirice, dincolo alternația îndrăzneată a culorilor dicir-un peisaj.

E într-adevăr o expoziție care arată că frontal artiștilor plastici polonezi are un detasament cuprinzător și destoinic de afîșiști. Avînd în vedere că lucrările sînt delatate din 1946 pînă în 1955, se poate afirma că în țofti ani aceștia creatorii de afîșe au vibrat cu însuflețire la cele mai însemnate transformări petrecute în Polonia nouă. Fără îndoială că izvorul originalității celor mai mulți expoziționiști se află în acest răspuns operativ pe care l-au dat sarcinilor puse de mersul triumfător al construcției socialiste. În „Plano de 6 ani” (1949) Srokowski Jerzy înfășeșea în mod sugestiv cifra șase din metal înroșit în foc înțută de un clește puternic pe nicovală. „Varșovienii ridică nasul din ce în ce mai sus” (1953) de Gratkowski, J. Jankowski pare la prima vedere o glumă. Trei cetățeni privesc în sus, tot mai sus, un bloc uriaș de locuințe care se înalță spre nori. Cîta mîndrie se simte în sufletul artilistului! Varșovia renășește, de vine mai frumoasă ca înainte, chemă la luptă pentru ca nicodată cluma fascistă să nu mai poată să-și minjesească zidurile albe.

Afîșele expuse sînt consacrate în principal omului nou al Poloniei, muncitorilor și tărânilor care, fără zarvă și cu tenacitate, pînă la bucuria construcției, își închină munca rodnică progresului patriei. În numeroase lucrări, chipul omului nou e prezentat în culori vii, cu o mare frumusețe, ca, de pildă, în afîșul „Trăiască breasla noastră a minerilor” de Jagodzinski Lucjan, din care te privesc rîzînd un miner bătrîn și unul tînăr, în pitorescile lor costume. Pîmă de viață și optimism e țărăncă din afîșul „Să dăm o recoltă bogată patriei noastre”, tot al lui Jagodzinski Lucjan — o femeie tînă, puternică și frumoasă, pe care o încoronează spicele grele de belșug. „Am opt ani, atît cit și Polonia populară”, învîță ca s-o construiești”, spune surîzînd țeftița cu ghiozdanul din afîșul Barbarei Dudkowska (1952) și din această imagine pîmă de farmec și simplitate înțelegi deîndată ce generație minunată crește acum pe pămîntul polonez. Caracterul mobilizator al majorității afîșelor poloneze provine tocmai din prezentarea chipului omului simplu în toată frumusețea lui, în freamătul muncii în-tregului popor.

Pentru că fubesc această frumusețe, afîșiștii polonezi au consacrat un număr însemnat de lucrări stirpilor și tot ceea ce ar vrea să urîșească viața nouă din Polonia liberă, să încetească construcția socialistă. Este remarcabilă corosivitatea afîșelor satirice împotriva birocrației, temă pe care și-au ales-o mai mulți artiști: „Vreți să mă învățați? Eu așa lucrez de

lerlan și etele. În descrierea unor asememena țipuri e folosită îndoeșeb linia caricaturală, chipurile sînt urite, deformate de nepăsare și îndolență; cine le privește va ști să le disprețuiască și atunci cînd se va întinm cu ele în viață. Cu dispreț și îndreptățită superioritate morală e privit chihlungiul în afîșul „Chihlungiul în muncă sînt dezertori din lupta pentru pace și o Polonă puternică” de Taraszi Jan: în fund se vede uzina cu cosurile fumegînde, dezertorul se strecoară ferindu-se, plin de teamă să nu-l surprindă tovarășii de muncă. Cu un sarcasm violent e desenat afîșul „Așa să arăți tu care dai reburteri” de Slomczynski Jan: un cetățean arată el însuși ca un reburt, cu un obraz de un fel și celălalt de alt fel, cu o sprîncenă de o culoare și cealaltă de altă culoare etc.

Merită de asemenea toată atenția afîșele consacrate popularizării cîntărilor, peșelor de teatru poloneze și clasice ruse care cunosc o mare răspîndire în Polonia, filmelor sovietice iadragă de masele de spectatori. Văzînd, de pildă, afîșul pentru filmul spectacol „Ana Karenina” după romanul lui Tolstoi, afîș semnat de Lenka Jan, îți dai seama că autorul afîșului a înțeles adînc tristețea destinului acestei femei, că a studiat opera pentru a zugrăvi chipurile din afîșul său. În general afîșele din acest gen denotă studiere profundă de către realizatori a conținutului cărilor, filmelor, spectacolelor.

Multe lucrări din expoziție constituie succese însemnate ale afîșiștilor polonezi pe drumul realismului socialist. Se vădește limpede tendința către găsirea unei forme naționale atrăgătoare și bogate, răspunzătoare conținutului socialist, temerul variate ale afîșelor. Creatorii polonezi de afîșe au găsit soluții plastice îndrăznețe pentru tratarea unor teme mari și importante. Ei folosesc într-un chip original contrastele de culoare, mai ales între fondul afîșului și obiectul sau chipul din primul plan; de asemenea, ei utilizează uneori procedul stilizării pentru a exprima cit mai lapidar și pregnant ideea aleasă. Cred însă că stilizarea e împlășă prea departe în unele lucrări ca „Orbis” — un glob pe care se află un grup de bagaje — „Zilele culturii, cărții și presei” (1953) sau „Familiarism” ș.a. Din această cauză, ideea afîșului respective se comunică greu privitorului, nefiind limpede rezolvată.

În expoziție există un afîș impresionant: o bombă atomică pe fondul căreia sînt zugrăvite ruine întinsecate. Afîșul, creat cu înaltă măiestrie de Trupkowski Tadeusz în 1954, e intitulat: „Nu!” După ce ai vizitat întreaga expoziție, care reflectă așt de luminos Polonia populară, înțelegi bine cîta gravitate are acest „Nu!” E protestul unui popor al cărui glas are o rezonanță gravă și deosebit de hotărîță între glasurile tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Arta afîșului polonez slujește cu forță acestei cauze mărețe.

A apărut: „Studii” — revistă de istorie Nr. III — 1955

În Editura Academiei R.P.R. a apărut Nr. III pe lunile mai-iunie 1955 din „Studii” — revistă de istorie. Numărul de față cuprinde următoarele studii și referate: „Din istoricul următorului trecut cercușilor socialiste din România pe poziții marxiste (1861-1884)” de Gh. Hauri. Cu privire la lupta țărănească din România în ajunul războiului de independență de V. Maciu și „Rolul meșterșugărilor de la sate în dezvoltarea producției de măruri în prima jumătate a secolului al

XVII-lea în Țara Romînească” de M. Turbatu. La rubrica „Discuții” este publicat articolul „Slavi pe pămîntul patriei noastre în veacul al XII-lea” de E. Frances. Acest număr mai cuprinde: „Analiza muncii științifice pe 1954 la Institutul de istorie al Academiei R.P.R.-Cluj” de St. Pascu, S. Benko și I. I. Russu, studiul „Mișcarea revoluționară huseită și importanța ei internațională” de Fr. Kavka, precum și documente, note și recenzii.

OAMENII ÎN VING

Schiță pentru un mic capitol de istorie contemporană

La început era un cîmp cu ciulinii. Apoi, oamenii au înfîpt înțări. În decursul s-a petrecut o schimbare neobișnuită. Vestea trebuie să se fi răspîndit pe drumurile subterane de apă, călătorind cu mare grabă în lungul și-n lăutul Moldovei...

Poate că astfel s-ar putea porni la scrierea unei istorii privind nașterea și creșterea acestei mari uzine de rulmenți din țara noastră. Istorie pe cit de scurtă, pe cit de bogată în eroism și frumusețe. S-ar cere scrisă de o pană măiastră și introdusă ca un mic capitol în marea istorie a epocii de construcție socialistă.

Decamdată însă — măcar aceste rînduri. Semnatul lor a pășit pe poartă fabricii, cîteva zile în sir, cu un puternic sentiment de mîndrie. ca și cu sfiala unui om care vine țirziu să examineze avînturi, visuri, înțeleștii și victorii trecute, fără să le fi împărășit la vremea lor.

„Cum car cu boi, neluat în seamă, se țira între gară și cîmpul cu ciulinii, lună de lună, pe timp ploios — prin noroai, pe timp de iarnă — prin viscol și nămeșii, iar „punctul terminus”, adică șantierul — își schimba înfășurarea, lună de lună, acoperîndu-se cu schelării și ziduri.

Carul acesta cu boi simbolizează, poate mai bine ca orice, începutul anevoios al construcției, eforturile și îndrîjirea cu care se creează marile bîstimate ale viitorului. Mai țirziu l s-a adăugat și un tractor. Această pereche ciudată, dirijată de oameni fără preget în a face minuni de vitejie, a transportat nu numai materiale de construcție, nu numai alimente pentru aprovizionarea tuturor constructorilor, dar și piese de mașini, adevărați giganți de metal.

Clădirile viitoare fabricii abia începuseră să se înalțe deasupra pămîntului cînd, la depărtare de vreo 8 km. în gară, se îndrăgăliseră trenuri gînduți sub greutatea mașinilor sovietice. Uniunea Sovietică ne livra mașinile mult mai repede decît era prevăzut și asta grăbea ritmul construcției. Promptitudinea cu care Uniunea Sovietică livra mașinile a constituit — dacă se poate vorbi astfel — una din cele mai mari „greutăți obiective” pentru constructorii fabricii, cu adevărat una din acele greutăți ale creșterii, ale mersului mai grabnic înalțe. Lăzi uriașe, care uneori abia de încăpeau cite una sau două în vagon, trebuiau descărcate, încărcate, transportate pînă pe șantier.

Ulterior, în fabrică, mașinile acestea sovietice au fost botozate de către muncitorii „giuvaere”. Așa li se spune și astăzi. Sînt,

EUGEN FRUNZA

Într-adevăr, exemplare unice în țara noastră. Am stat în fața lor nu odată cu emoție, privindu-le îndelung și admirîndu-le — aș zice — inteligența. Genul omului le-a împrumutat parcă simțire și rațiune, gesturi din cele mai gîngășe, forță și perseverență colosală. Au ceva din înfășurarea unor ființe, iar omul care le supraveghea și le porneste pare cu atît mai mîndru și mai puternic.

„Giuvaere” le-a numit și tovarășul Nicolae Grădinaru, locșitorul secretarului de partid din fabrică, care mai înșoțea într-o dimineață, dîndu-mi cel puțin cîteva sute de explicații.

— Cam grele giuvaerele — am observat. La care el din ciocănașii de la forjă a țîmă și interveni, zîmbînd: — Acum i ășoare, dacă te uști la ele... Cînd le cărăm de la gară și le montam, atunci să fii simțit ce grele erau!

Nu știu, poate fără voia lui, tînărul mi-a reproșat înțirizarea cu care adeseori obișnuim să cercetăm locurile unde se desfășoară eroica luptă pentru mai bine și mai frumos.

La început, așa dar, era cîmpul cu ciulinii și un drum plin de hîrtoape. Secretarul organizației de bază, muncitorii ingineri, tehnicienii cărui unecori în spinare plesă bare de fier, lăzi cu scule. Unii locuiau în poduri de case, alții prin așa-zisele birouri ale administrației. Cantina, improvizată în grabă, cam șchiopăta. Iarna nu aveau destulă căldură; vara cărau de la mari distanțe pînă și apa de băut. Pe deasupra, era un vesnic du-te vino în mesă al lucrătorilor către șantier și înapoi. Prin sate se vorbea că s-a deschiș „cel mai mare șantier din țară și al doilea din Europa”. Sute de țigari își luau rămas bun de la părinți și plecau de acasă ca să-și facă un rost nou în viață. Cei care, dînd de greutăți neobănuite, nu îndrăzneau să le țînă piept, se înapoiau amărîți în sate. După o vreme, unii se prezentau lărăși spre angajare.

Între ziduri abia terminate se montau mașini, în timp ce sub cerul schimbător al anotimpurilor se așterneau hectarele de acoperiș.

Și fabrica s-a născut — cu hale imense, cu mașini nemăntinlitate la noi, cu o mulțime de secții și laboratoare, cu centrală termoelectrică și cantină bine aprovizio-

nată, cu gospodărie anexă și școală de circuliție, cu librării și magazine cu circuit închis, cu bufet și cîteva blocuri muncitorești, cu cămin de copii, cu autocare pentru transportul intern și linie ferată pînă la gară, cu autobuse pentru transportul muncitorilor și cu șosea asfaltată în locul hîrtoapelor de altă dată.

Sus, pe turnul fabricii, flutură azi — birouri — drapelul patriei.

Iar în biroul primului secretar al comitetului regional de partid, pe un postament bălîuit, șade de aproape dol ani, ca o mîrturie a eroismului și măiestriei clasei noastre muncitoare, primul rulment, fabricat în cîntea lui 23 August 1953. Cîte vise și eforturi, cîte putere din marea putere a unui popor liber, sînt adunate în acest obiect atît de modest în aparență, dar esențial în dezvoltarea întregii noastre economii!

Primul secretar mi-l arată ca pe un sol al primăverii, născut din inlma fierbinte a partidului, sub cerul îndelung întornatei Moldove.

Unde are, decit la sediul de partid, s-ar fi cuvenit să găsească această mîrturie?... Circulă un fel de ghicitoare printre muncitorii: „La ce anume nu se folosesc rulmenții? Cel întunecat, dacă e hitru, răspunde: „La carul mare de pe cer”.

Ghicitoarea și răspunsul au țitelor. Vor să spună că, de fapt, rulmenții se folosesc pretutîndu. O țara care nu produce rulmenți și care — să presupunem — nu i-ar putea importa de nicăieri, ar fi condamnată la folosirea unei tehnici înapoiate. Industrie ar bate pasul pe loc, transporturile de asemenea. Orice mașină modernă fără rulmenți e ca o ființă căreia i s-a scos inlma.

Astfel stînd lucrurile, nu e de mirare că firmele capitaliste din Occident implicează sistematic realizarea acestui produs în țările aflate sub dominația imperialistă. Tehnologia fabricării rulmenților constituie unul din secretele lor cele mai stricte. Al nevoie de rulmenți? Plătește cit îți cer, îndreptează-te, dă-mi în schimb pîinea și singele poporului! Sub jugul burgeois-mosieresc, poporul a plătît cu multă piine și cu mult singe rulmenții importați din Apus.

A avea propria producție de rulmenți este, prin urmare, o chestiune de independență națională. Astăzi, această chestiune a fost rezolvată la noi cu ajutorul poporului sovietic. De la Moscova am primit și documentație tehnică, și mașini din cele

mal moderne, și specialiști care, în grecondiții, timp de multe luni de zile, a ajutat la instalarea mașinilor și la formarea cadrelor noastre proprii. La Moscovi zeci de ingineri și tehnicieni romîni trimiși pentru specializare și-au însușit mult gîlăsoasă artă a fabricării rulmenților. Făr Moscova, fabrica de rulmenți din Moldova n-ar exista pe harta industrială a țării.

Rulmenții însă nu se fac numai cu mașini și cu țeteve, zeci de specialiști. Începînd cu secția forjă, unde atonează cîtecane de 750-2000 kg. și prese orizontale de 4-7½ toni, trecînd prin secțiile strungărie, rectificărie, tratament termic, măzestrare cu sate de mașini din cele mai comlicate, terminînd cu montajul și controlul produselor — peste tot se cere prezența unor armate întregi de oameni pe-lancu Ionescu. Căpraru Vasile, Juravile găitii, stăpîni ai tehnicii, capabili să asil-On, Frățeanu Andrei și alții alții sînt gure bune mers al întreprinderii. Drumul descășil neobosii al celor mai tineri. Moș de la primul rulment, aflat la sediul re-Măceanca — așa i se spune în fabrică, giunii de partid, și pînă la realizarea pla-deșii noi e chiar atît de moș — își creștea unul producției globale pe cel dintîi șeculărie, Vintilă Capitan, sau maistrul mestru al acestui an cu 101,41%, este Georgescu Cristofor, amabil inovator, tim ca primul semestru al anului trecut s-a încheiat pur și simplu dramatic pentru colectivi fabricii. Nu se realizează nici 10% din plan. Cauzele? Desigur, multe.

Dar cauza cauzelor era totuși una: în fabrică se aflau extrem de puțini oameni pregătiți spre a supune, dirija și controla fiecare mișcare a noulor mașini. Unii veneau din alte țări, alții erau localnici, altele mașini — nu le bănuiau poate cîte de mari sînt pretențiile noului proces de fabricație. Alții, ce-i drept, aveau o oarecare stăgu de practică la „Steagul Roșu” din Orașul Stalin, dar acesta s-a dovedit nu odată insuficient. Cei mai tineri însă — marea majoritate — erau tineri între 16-20 de ani, absolvenți ai unor școli profesionale, lipsiți de experiență practică și covîrșit de noua tehnică, sau tineri veniți aproape de dreptul de la țară, care se pricepeau de minune să țînă coarnele pliuului, dar se fîșiceau în fața atîr „extravaganți” țaine ale mașinii.

Intovărașirea agricolă, mijloc important de sporire a producției agricole

De ce m-am înscris în intovărașire

Vreau să povestesc în această scrisoare de ce m-am hotărât să mă înscriu în intovărașirea agricolă din satul nostru. Poate că așa ce voi arăta aici va fi de folos și altor țărani muncitori care au stat la îndoială când a fost vorba să se înscrie în intovărașire.

Încă din anul 1952 în satul nostru, Băița Verde, raionul Craiova, a luat ființă o intovărașire agricolă. Țăranii muncitori intovărașiți au stat de vorbă cu mine și mi-au spus că ar fi bine să mă înscriu și eu. Dar n-am făcut-o. Și o spun deschis. Nu m-am înscris pentru că pe atunci nu credeam că în intovărașire se pot obține producții mai mari la hectar. Gîndeam atunci așa: ce mi-e în intovărașire, ce mi-e în afară; pămîntul tot pămînt rămîne, tot atît produce.

Cu timpul însă mi-am dat seama că am greșit în socotelele mele. Îi mără deosebit în întreaga lucră pămîntului cu tractoarele pe tarlele întinse — și a-1 lucra cu vitele. Și nu numai atît: mult mai greu poî aplica regulile agrotehnice cînd lucrezi de unul singur, decât cînd te întrajucezi cu alții. În acest an, intovărașirea agricolă din satul nostru a avut cultivată cu grîu o suprafață de 15 ha., teren de pe care s-au recoltat cite 2.000 kg. grîu la hectar. Eu am avut cultivat cu grîu un hectar, dar n-am obținut nici pe jumătate cit intovărașiții. Acum mi-am dat seama de unde vine această diferență atît de mare. În toamna trecută intovărașiții au arat adînc pămîntul cu tractoarele de la S.M.T.-Cîrcea și au semănat grîul cu semănătorile. Eu l-am arat cu bolii și l-am semănat cu mina. În primă-

vară, intovărașiții l-au grăpat cu atelele, l-au plivit de trei ori de buruienii. L-am plivit și eu pe-al meu, dar de grăpat nu l-am grăpat. Am văzut că lucrînd pămîntul de unul singur, cu plugul tras de vite, nu poți să faci o arătură ca cea de tractor.

Cînd intovărașiții au telerat grîul, m-am dus și eu la arle să văd cam cît au scos, pentru că știam că au avut grîu frumos. Era numai bob și bob. Mă simțeam cam stingherit vîzînd asemenea recoltă: 2.000 kg. la ha. „Așa grîu ai fi luat și tu — mi-a zis aceluși meu Petreache Vînătoru — dacă te-ai fi înscris în intovărașire”. De cînd n-ai l-am răspuns. Am stat totuși pînă la urmă să văd cu ce pleacă acasă. După ce și-au predat cotele către stat și au plătit muncile S.M.T., intovărașiții au împărțit produsele. De pe un hectar pe care l-au avut în intovărașire, Florea Ec, după ce și-a predat cotele și a plătit muncile S.M.T., a dus acasă 1.525 kg. grîu. Gheorghe Păunșot de pe un hectar a dus acasă 1.515 kg., socul meu, Petreache Vînătoru, numai de, pe 50 ari, a primit 829 kg. grîu. M-am gîndit atunci ce mult am pierdut rămînînd în afara intovărașirii.

Nu mai vorbesc de porumbul intovărașiților: pîrcă-l o pădure nu alta. Firele au peste 3 m. înălțime și cite 2-3 ștuleți. Recoltele mari obținute de intovărașirea din satul meu și ai ajutorul primit din partea statului prin tractoarele de la S.M.T. care dau ajutor la arat și alte lucrări m-am făcut să mă înscriu și eu în intovărașire cu tot pămîntul ce-l am.

TUDOR MUNTEA
Țăran muncitor din satul Băița Verde,
comuna Fedari, raionul Craiova

Recolte mari în intovărașirile agricole

● Lucrînd pămîntul în comun, cu mijloace mecanizate, și aplicînd regulile agrotehnice, țărani muncitori intovărașiți din Șerbănești, raionul Liest, au obținut o producție medie de grîu de 2300 kg. la hectar, de pe suprafața de 114 ha. După ce au lucrat cotele datorate statului, costul achizițiilor efectuate de S.M.T. și al muncilor muncitori intovărașiți au primit pentru fiecare hectar cite 1700 kg. de grîu. Rezultatele bune obținute în intovărașire au determinat pe țărani muncitori intovărașiți, ca Lupacoi Lăzăr, Pană Vasile și mulți alții, să-și aducă tot pămîntul în intovărașire.

● Intovărașirea agricolă din satul Burenii, regiunea Craiova, a cultivat de pe această suprafață s-a obținut o producție medie de 2200 kg. la hectar, cu 800 kg. mai mult decît producția medie realizată pe comună de către țărani muncitori cu gospodării individuale. După ce au predat cotele către stat, plata muncilor făcute de S.M.T. și au primit sîmînța pentru anul viitor, țărani muncitori intovărașiți au avut în intovărașire, ca Lupacoi Lăzăr, Pană Vasile și mulți alții, să-și aducă tot pămîntul în intovărașire.

● În urma rezultatelor deosebite de bune obținute de membrii intovărașirii agricole din Șitștea Crucii, raionul Bălești, 11 țărani muncitori din comună au făcut cereere de înscriere în intovărașire. Printre aceștia sînt țărani muncitori Nicolae Popa, care s-a înscris cu 2 ha., Marin Bașagel — cu 1,50 ha., Ion St. Jilavu — cu 1,25 ha., și alții.

● Intovărașiții din comuna Diosgia, regiunea Oradea, au obținut de pe suprafața

de 35 ha. cultivată cu grîu o producție medie de 2500 kg. la hectar. Țăranul muncitor Barri Banesik, care are în intovărașire 1,5 ha., și a ajutat în muncă și pe alți intovărașiți, a dus acasă 5126 kg. de grîu Veres Gêza, Nagy Ludovic, Szabo Ludovic și alții, cu cite 1-1,50 ha. pămînt în intovărașire, au dus acasă fiecare peste 2400 kg. de grîu.

● Printre intovărașirile agricole din raionul Botoșani care au terminat treișuri și sînt și cele din satele Corni, Cerișesti și Dorobanti. Țăranii intovărașiți din satul Corni au obținut o producție medie de 2200 kg. grîu la hectar, iar intovărașiții din satele Urași și Draxini peste 2000 kg. grîu la hectar.

● Munca în comun a făcut ca intovărașiții din comuna Dobra, raionul Deva, să obțină 2468 kg. grîu la hectar. Pentru a mări fondul de bază intovărașiții au valorificat prin cooperativă 500 kg. grîu. Țăranul muncitor intovărașit Ioane Bărda, care a avut însămînțat cu grîu 1 ha., și 7 ari, a dus acasă 2113 kg. grîu, în timp ce țăranul muncitor Ioan Mustean, care a lucrat pămîntul de unul singur, de pe aceeași suprafață de teren a dus acasă numai 1266 kg. grîu.

● Producțiile realizate de țărani intovărașiți din regiunea Iași întrec cu mult cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Intovărașiții din Avereștii de Jos, Secueni, Porcaști, Bozieni, Doljștii, raionul Roman, au recoltat cu 1300-1700 kg. mai mult grîu la hectar decît producția medie pe regiune. Recoltele bogate obținute de intovărașiții convințu tot mai mulți țărani muncitori de folosetele cultivării pămîntului în comun.

Delegația tineretului din R. P. R. la Festival s-a întors în Capitală

Delegația tineretului din R.P.R. la cel de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia s-a întors miercuri la amiază în Capitală.

Mii de tineri și tinere — muncitori, studenți și elevi — au venit în Gara Băneasa să ureze bun soșit în patria noastră și să felicite pe solii dragi ai tineretului nostru care la Varșovia, împreună cu tinerii din întreaga lume, au arătat că năzuința cea mai fierbinte a tinerii generații este pacea și prietenia între toate popoarele.

În întimpinarea delegației R.P.R. la Festival au venit de asemenea tovarășii Lujba Chișnevschi, Ion Pas, C. Prîsnea, N. Dinulescu, Stela Enescu, Pavel Tugui, acad. M. Boncu, artiștii popularii C. Antoniu și G. Vraca, Virgil Trofin, Cornelia Mateescu și Ion Arcei, secretari ai C.C. al U.T.M.C. oameni ai culturii.

La ora 12.15 în sunetele imnului F.M.T.D. trenul ce aduce pe solii tineretului nostru intră în gară împinpat de uralele miilor de tineri. Tinerii delegații sînt îmbrășiți cu căldură. Brațele lor se umplu de flori.

În piața din fața Gării Băneasa a avut loc epol un însuflețit miting. Cu nestîrșite aclamații sînt salutați tinerii laureați ai Festivalului care iau loc în tribună.

La miting a luat cuvîntul tov. Virgil Trofin, secretar al C.C. al U.T.M.C., care a salutat cu căldură și a urat bun soșit solilor tineretului nostru la Festival.

Tineretul din țara noastră, întregul nostru popor muncitor — a spus vorbitorul — a urmărit zi de zi, cu viu interes, desfășurarea Festivalului de la Varșovia, care a constituit o puternică manifestare a dorinței de pace a tineretului lumii. Noi ne bucurăm tovarăși, că voi, delegația care ați reprezentat tineretul patriei noastre la cel de-al V-lea Festival, ați dove-

dit a fi demni de încrederea ce vi s-a acordat. Vă felicităm călduros pentru frumoasele rezultate obținute, pentru eforturile fiecărui tovarăș din delegație de a reprezenta cu cinste milioanele de tineri din patria noastră și de a arăta tinerilor veniți din lumea întreagă minunatele condiții de viață pe care partidul și guvernul le-au creat tineretului muncitor. Vă felicităm pentru munca desfășurată cu scopul de a arăta solilor întregului tineret al lumii sincera dorință de pace a poporului nostru și a vrednicului nostru tineret, care, sub conducerea partidului, contribuie activ la construirea socialismului.

Tineretul patriei noastre este ferm hotărât să întărească legăturile de prietenie pe care le-a încheșat la Varșovia cu tinerii din alte țări. Credințos chemărilor cuprinse în Altele pe care l-au adresat participanții la Festival, tineretul nostru este hotărît să-și aducă contribuția la cauza prieteniei tineretului lumii.

În numele delegației soșite de la Varșovia a luat cuvîntul tov. Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M.C.

Timp de două săptămîni, a spus vorbitorul, noi am fost participanți la marea sărbătoare a tineretului lumii. Am dansat și am cîntat, am discutat, ce-am întrecut la concursurile artistice și pe terenurile de sport alături de prietenii — 30.000 de tineri veniți din 115 țări.

Varșovia, mărturie a avîntului constructiv al poporului fratelui polonez, care a ridicat din ruine o țară frumoasă și puternică, ne-a primit sărbătorite ca un adevarat simbol al dorinței de muncă pașnică ce animă popoarele. Adrem de aici salutul nostru fierbinte, mulțumirile noastre tineretului Poloniei populare.

În orașul Festivalului am cunoscut mereu alți și alți tineri. Mulți se deosebeau de noi. Veneau din alte țări, aveau alte preocupări, concepții politice sau religio-

ase. Dar toate acestea nu ne-au putut despărți. Am fost și vom fi alături în năzuința comună de a apăra pacea. Marea noastră îndătinare a constituit prin ea însăși o dovadă a largilor posibilități de înțelegere și colaborare deschise azi și mai mult ca urmare a eforturilor stateelor iubitoare de pace în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Delegația tineretului nostru s-a bucurat de atenția deosebită a prietenilor noștri din lumea întreagă. Viziind expoziția tineretului din R.P.R., participînd la cele 33 de întîlniri ale delegației noastre cu tineri din 70 de țări, urmărindu-i pe sportivii romini în întrecere, ei s-au putut informa în mod direct despre țara noastră. Cele 40 de spectacole ale artiștilor noștri și în primul rînd spectacolul de gălă s-au bucurat de un mare succes. Această s-a reflectat și în premiile obținute la concursurile internaționale. La concursurile artistice au fost laureați 46 de artiști romini și 9 au fost menționați, iar la concursurile sportive am obținut 139 medali între care 47 de aur. Îi felicităm cu căldură pe artiștii și sportivii noștri care au prezentat cu cinste avîntul culturii și sportului în patria noastră. Reprezentanții tineretului din R.P.R. au obținut asemenea rezultate datorită grijii părintești pe care o poartă partidul și guvernul nostru tinerii generații și ai condițiilor create în favoarea tineretului nostru.

În orașul Festivalului am cunoscut mereu alți și alți tineri. Mulți se deosebeau de noi. Veneau din alte țări, aveau alte preocupări, concepții politice sau religio-

șionale susținute de formațiile noastre artistice, ca și prezența delegațiilor noastre la peste 30 de întîlniri prietenești, la 12 întîlniri între tineri de aceeași profesie, la 16 întîlniri studențești etc., au făcut cunoscută realizările poporului român și dorința sinceră de pace și colaborare a tineretului nostru.

Noi salutăm din toată inima propunerea Comitetului antifascist al tineretului sovietic de a se organiza viitorul Festival într-unul din cele mai mari centre ale lumii — Moscova — și ne pronunțăm cu nemulțumire și în favoarea adoptării acestui propunerii.

Săleștim propunerile privind întărirea unității de acțiune cu toate organizațiile internaționale și naționale de tineret, interesate în apărarea viitorului tineretului.

Noi vă asigurăm, dragii prieteni, că reprezentanții tineretului nostru vor participa cu tot entuziasmul la întîlnirile, festivitățile, vizitele și celelalte acțiuni prevăzute în planul de muncă al F.M.T.D.

Acum, după Festivalul de la Varșovia, tineretul român invită cu dragoste în țara noastră un grup de tineri din India, Egipt, America Latină, precum și ansamblul tineretului coreean.

Pentru anul viitor, în timpul Săptămîni Mondiale a Tineretului vrem să invităm într-o vizită în țara noastră reprezentanți ai F.M.T.D. și U.I.S., precum și delegații ai tineretului din Anglia, Franța, U.R.S.S., Finlanda, Norvegia, Danemarca și Islanda.

De asemenea, în cursul anului 1956 dorim să primim vizita unor grupuri de tineri muncitori din Franța, Italia și Germania și a unor tineri tineri din Franța și Austria, delegații de tineri din Franța și Italia, precum și grupuri de tineri reprezentanți ai vieții culturale din Italia și Franța.

În ceea ce privește lărgirea și întărirea rîndurilor federației nu încapem îndoielile că acordarea unei atenții mai mari specificului muncii și problemelor fiecărei organizații de tineret, membră sau nemembră a F.M.T.D., ca și aplicarea unor forme de afiliere parțială a unor organizații, ar ajuta la aprofundarea unor categorii de tineret de federația noastră. Noi considerăm că nu există obstacole de netrecut în calea stabilirii de legături cu orice organizație internațională sau națională care mîntărează teoria pacei.

Tineretul român va considera că și în trecut că fiecare o dorire importantă a sa să sprijine fiecare acțiune întreprinsă pentru apărarea drepturilor tineretului.

Tineretul român este hotărât să dea și pe viitor adeziunea sa entuziastă și sprijinul său activ muncii desfășurate de F.M.T.D. pentru mobilizarea tineretului lumii în marea luptă pentru apărarea păcii și a viitorului nostru fericit.

Propunerea făcută de tov. Cornel Fulger ca țara noastră să fie vizitată acum, imediat după Festivalul de la Varșovia și în anul 1956, de către tineri din diverse țări, a fost primită cu aplauze de participanții la sesiunea Consiliului F.M.T.D.

Asfel, față de marile sarcini ale întreprinderii și extinderii tehnicii noi în economia națională, cercetările din științele tehnice trebuie să aducă o contribuție sporită în rezolvarea problemelor dezvoltării continue a bazei tehnice de producție în industrie și agricultură.

Studierea problemelor legate de mărirea fondului energetic al țării, de rezolvarea problemelor aleeșilor, construcției și folosirii utilajelor energetice, introducerea în sistemele energetice a controlului în vederea automatizării a termoficării urbane și rurale etc. constituie sarcini dintre cele mai importante în domeniul energiei. Sarcini însemnate se pun de asemenea, în domeniul fizicii, chimiei, biologiei, silviculturii etc.

În agricultură este necesară concentrarea forțelor spre rezolvarea problemelor legate de dezvoltarea agriculturii: sporirea producției agricole și a productivității la hectar și punerea în valoare a terenurilor negradate, a sărurilor și mlaștinilor, creșterea de noi surse de plante și animale, extinderea culturilor de porumb, dezvoltarea bazei furajere și a suprafețelor pomicele și viticole.

În științele sociale este necesar să se realizeze lucrări care să generalizeze experiența construirii socialismului, să fie dusă cu perseverență lupta împotriva rămașilor concepțiilor idealiste și să se asigure dezvoltarea științei pe baza materialismului dialectic. Sarcini de deosebită răspundere revin Institutului de filozofie al Academiei R.P.R., care trebuie să întărească colaborarea cu oamenii de știință, dîndu-le un ajutor substanțial în problemele teoretice, de generalizare a experienței științifice. Cercetătorii Institutului de cercetări economice au dator să ridice la un nivel înalt studiile economice cu privire la problemele teoretice și practice ale construirii socialismului.

Clarificarea unor probleme ale trecutului poporului nostru ca: formarea poporului român și a limbii romine și altele precum și ale istoriei contemporane sînt sarcini de mare importanță ale cercetătorilor din domeniul istoriei.

Oamenii noștri de știință, artă și cultură vor ști să răspundă și mai departe, prin activitatea lor creatoare, sarcinilor patriotice care le stau în față și încrederea și mai larg, urmînd rezolvarea celor mai arzătoare probleme, combinate cu concepțiile științifice care mal fructează cercetările științifice.

În fața oamenilor de știință, în diferitele domenii de specialitate, se ridică de asemenea numeroase și importante probleme concrete, dintre care vom sublinia numai cîteva.

În lupta pentru acumulări peste plan

La Casa de Cultură a Sindicatelor a avut loc miercuri după-amiază o consfătuire organizată de Consiliul Sindical. Orășec nesc-București, unde s-a analizat felul în care se desfășoară în întreprinderile din Capitală acțiunea de a da pătrierii mal multe acumulări peste plan. Au luat parte conducători de întreprinderi, ingineri, tehnicieni, muncitori fruntași în producție și inovatori.

În referatul prezentat, tov. Dumitru Toma de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie” a arătat măsurile tehnico-organizatorice care au fost luate în cadrul complexului pentru realizarea angajamentului de a da pînă la 23 August acumulări peste plan în valoare de 3 milioane lei. Iancu Grosu, inginer-șef la fabrica de tricotaje „Bela Breiner”, a arătat că în întreprindere s-au realizat pînă la 15 august peste plan acumulări în valoare de 270.000 lei. Din discuțiile care au urmat a reieșit că pînă acum numeroase întreprinderi din Capitală și-au îndeplinit și depășit angajamentul luat în cîinstea zilei de 23 August. (Agerpres)

Oaspeți soșii în țară

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor, marți a soșit în Capitală un grup de muncitori și activiști sindicali din Belgia care vor participa la festivitățile prilejuate de sărbătorirea zilei de 23 August. Din grup fac parte Iosif Romage, președintele Sindicatului regional al muncitorilor comunei din Euxelles, Alfons Weiters, conducătorul rafinăriei de petrol, Emerich Verspreet, muncitor constructor, și Leopold Baelen, muncitor la serviciile publice din Anvers.

În baza unui convenții între Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea și organizația engleză de turism Progressive Tours, miercuri dimineața a soșit în Capitală un grup de turiști din Anglia.

Timp de 9 zile, grupul de turiști englez va vizita Bucureștiul și alte localități din țara noastră.

La soșire, turiștii englez au fost întîmpinați de reprezentanți ai Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea. (Agerpres)

Expoziție de plastică uruguayană

Miercuri la amiază a avut loc la Galeria Foandului Plastic din B-dul Măgheru nr. 20 vernisajul expoziției de gravuri, desene și reproduceri de sculpturi ale artiștilor Maria Carnea Portela din Uruguay, care ne vizitează țara la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Expoziția artistice plastice Maria Carnea Portela cuprinde peste 30 de gravuri, desene și o seamă de reproduceri ale sculpturilor sale. (Agerpres)

Un succes remarcabil al constructorilor hidrocentralei de la Kuibșev

În întrecerea socialistă ce se desfășoară în cîinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S., constructorii nodului hidroelectric de la Kuibșev au turnat în cursul unei singure zile, la 16 august, 16.020 metri cubi de beton. Acesta reprezintă un nou record mondial atins la turnarea betonului la construcții hidroelectrice.

Însufleșii de succesele dobîndite, constructorii hidrocentralei se întrec pentru continua grabă a ritmului de turnare a betonului. (Agerpres)

Ședința guvernului englez

LONDRA 17 (Agerpres). — La 15 august a avut loc la Londra o ședință cabinetului britanic, convocată în plină vacanță parlamentară și ministerială de către primul ministru Eden, pentru a discuta serios probleme economice și politice care stau în fața guvernului englez.

După cum anunță corespondenții din Londra ai agenției Associated Press, în cadrul discuțiilor privind situația internațională, guvernul englez a discutat „importanța știrii soșite la sfîrșitul săptămîni trecut de despre reducerea forțelor armate sovietice cu 640.000 de oameni”. Tot în legătură cu situația internațională, ministrul Afacerilor Externe, MacMillan, a prezentat un raport asupra pregătirilor făcute de Ministerul Afacerilor Externe britanic în legătură cu conferința ministrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, care va avea loc la 27 octombrie la Geneva.

În ce privește situația internă, discuțiile s-au purtat mal ales în jurul dificultăților economice. Ministrul de Finanțe, Butler, a prezentat un raport asupra politicii de „restricții”, prin care guvernul încearcă să combată inflația și să ajungă la „restringerea cererilor pe plan întom”. După cum relatează corespondenții de presă, pe plan intern guvernul britanic a discutat de asemenea situația creată de recrudescența mișcărilor pentru independența Irlandei. Agenții de presă au anunțat că în ultimele trei zile, grupuri aparținînd „armatei republicane irlandeze” au atacat două depozite de muniții din Anglia de sud, încercînd să captureze arme.

Rezoluția parlamentului sudanez cu privire la înfăptuirea autodeterminării Sudanului

HARTUM 17 (Agerpres). — TASS. La 16 august, în cadrul sesiunii extraordinare, parlamentul sudanez a adoptat în unanimitate, într-un cadru festiv, o rezoluție care prevede că, în conformitate cu acordul anglo-egiptean din 12 februarie 1954 cu privire la Sudan, să se măsoare pînă la înfăptuirea autodeterminării Sudanului.

Potrivit acestui acord, viitoarea Adu-nare constituată a Sudanului va trebui să hotărască dacă Sudanul se va uni cu Egiptul sau va deveni un stat independent.

Rezoluția adoptată de parlament prevede că în termen de 90 de zile toate treptele străine să fie evacuate din țară. Primul ministru Al-Azhari a anunțat de asemenea că s-au fost terminate măsurile pentru înlocuirea în instituțiile de stat a funcționarilor străini cu funcționari sudanezi și pentru transmiterea posturilor de conducere din aparatul guvernamental, armată și poliție în mîinile sudanezilor.

Știința din țara noastră în slujba intereselor poporului

Acad. ȘTEFAN MILCU
prim-secretar al Academiei R.P.R.

În condițiile regimului de democrație populară, știința și cultura din țara noastră au luat o largă dezvoltare. Însufleșii în activitatea lor creatoare de un înalt patriotism, bucurîndu-se de sprijinul permanent al statului democrat-popular, de considerația și dragostea întregului popor, oamenii de știință, scriitorii, artiștii și acți din plin contribuția la opera de construire a economiei și culturii socialiste.

De cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea rodnică a științei și culturii este sprijinul ideologic, plin de atenție și permanent, pe care-l primesc oamenii de cultură din partea partidului în orientarea științei lor creatoare pe baza singurei concepții științifice despre lume — materialismul dialectic.

În cadrul Academiei R.P.R., în numeroasele sale institute științifice, create de regimul democrat-popular, s-au obținut în ultimii ani realizări importante, dintre care multe au fost introduse cu succes în practică, contribuind la progresul economic, științific și cultural al patriei noastre. Astfel, în domeniul matematicii, mecanicii și astronomiei s-au studiat probleme privind teoria matematică a mecanismelor automate, teoria elasticității, mișcarea fluidelor etc. În colaborare cu observatorul din Pulkovo s-au efectuat cercetări asupra stelelor slabe și planetelor mici, precum și studii seismologice, utilizate la proiectarea și amplasarea clădirilor etc. În fizică au continuat cercetările privitoare la fizica moleculară și la problemele teoretice de transfer al căldurii, cu aplicație la construcțiile de beton, s-au studiat separarea fizică a amestecurilor de gaze, cu aplicații la tehnologia chimică, creșterea electrică a gazului metan, probleme teoretice în domeniul fizicii atomice și al fizicii corpurilor solide, s-au efectuat cercetări de electronică cu aplicații la mașini de calcul și automatizări etc. Ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice a permis savanților noștri să abordeze și domeniul atît de însemnat al fizicii atomice. Aportul delegațiilor romine la actuala conferință internațională de la Geneva pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, în cadrul căreia reprezentanții științei noastre au făcut o serie de comunicări, este o mărturie a dezvoltării în R.P.R. a

Acad. ȘTEFAN MILCU
prim-secretar al Academiei R.P.R.

ceretărilor în domeniul energiei nucleare și al aplicațiilor ei pașnice. Realizări au fost obținute și în științele tehnice, de pildă, în studierea procesului de desulfurare a fontei, în fabricarea materialelor de aluminiu cu proprietăți speciale. În domeniul mecanicii aplicate s-au făcut cercetări valoroase în ce privește mișcările supersonice ale aripii de avion, mișcarea gazelor cu aplicații la ventilația industrială și la perdelele forestiere, construcțiile hidroelectrice etc.

Însemnate sînt realizările pe tărîmul energiei. Astfel, pot fi citate succesele dobîndite în problema calculului și proiectării mașinilor electrice, a teoriei mașinilor electrice cu inductanță variabilă, a recuperării pierderilor de căldură și a normării consumurilor specifice de energie în industrie, a termoficării urbane și rurale, a îmbunătățirii funcționării motoarelor cu combustie internă.

În domeniul științelor chimice s-au obținut realizări în valorificarea bogățiilor naturale ale țării — caolin, feldspat, oxid de magneziu marin etc.; s-au efectuat studii asupra chimizării petrolului, obținîndu-se produse intermediare pentru caucul sintetic și coloranți.

Rezultatele valoroase în studierea unor importante probleme din științele biologice, agronomice, geologice și geografice au fost concretizate într-o serie de lucrări cum sînt „Flora R.P.R.” (vol. I-III), „Monografia urednalelor din R.P.R.” de acad. prof. Tr. Săvulescu și altele.

În domeniul științelor medicale trebuie relevată importanta contribuție adusă de institutele filialelor din Cluj și Iași ale Academiei R.P.R. în problemele practice ale transfezierii, ale muncii în mine, în alimentația muncitorilor, în corelația neuro-endemică.

Seria celor 20 volume de documente de istorie medie și cele 9 volume de documente de istorie modernă ilustrează rodnică activitate istorică desfășurată în cadrul Academiei R.P.R. S-au publicat lucrări de valorificare a tradițiilor materialiste ale filozofiei și științei din țara noastră.

Analiza activității științifice desfășurate în perioada primului plan cincinal, a realizărilor obținute și a problemelor care ne stau în față, pune în lumină o serie de sarcini generale ale științei din țara noastră, precum și sarcini proprii fiecărei ramuri științifice.

O realizare de seamă este apariția primului volum al „Dicționarului limbii romine literare contemporane” și a „Gramaticii limbii romine” (vol. I și II). A apărut de asemenea revista „Cercetări filozofice” menită să contribuie la dezvoltarea cercetărilor filozofice în țara noastră. O serie de lucrări și publicații au mal apărut în domeniul artelor plastice, muzicii etc.

Avîntul științei și culturii în țara noastră în cel nesprezece ani de la eliberare este indisolubil legat de sprijinul larg, frățesc, pe care l-am primit din partea Uniunii Sovietice. Oamenii noștri științifici consideră că uriașă experiență, realizările epocale ale științei sovietice — știința cea mal înaintată din lume — constituie un îndreptar de căpetenie în propria lor activitate. La dezvoltarea științei în patria noastră contribuie și colaborarea și schimbul de experiență între țările de democrație populară. Oamenii noștri de știință urmăresc cu atenție realizările științifice și din celelalte țări. Colaborarea între oamenii de știință din toate țările constituie un factor de progres științific, un aport însemnat în lupta pentru pace.

Un eveniment de seamă în viața culturală, științifică și artistică a patriei noastre a fost sesiunea generală a Academiei R.P.R., care a avut loc între 27 Iunie și 2 Iulie. Sesiunea a dezbătut importante probleme ale activității desfășurate de Academia, a analizat situația cercetărilor științifice, realizările obținute și lipsurile existente în diferite ramuri ale științei, trăsînd totodată oamenii de știință sarcini noi, legate de construirea socialismului, de dezvoltarea industriei și agriculturii pe baza tehnicii înaintate.

Oamenii de știință au datoriat patriotică de a-și spori eforturile și de a ridica cercetările științifice la un nivel și mal înalt, corespunzător cerințelor vieții, ale construcției socialiste.

Analiza activității științifice desfășurate în perioada primului plan cincinal, a realizărilor obținute și a problemelor care ne stau în față, pune în lumină o serie de sarcini generale ale științei din țara noastră, precum și sarcini proprii fiecărei ramuri științifice.

În fața oamenilor de știință, în diferitele domenii de specialitate, se ridică de asemenea numeroase și importante probleme concrete, dintre care vom sublinia numai cîteva.

În fața oamenilor de știință, în diferitele domenii de specialitate, se ridică de asemenea numeroase și importante probleme concrete, dintre care vom sublinia numai cîteva.

Conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

GENEVA 17 (Agerpres). — Producția de energie atomică pentru scopuri pașnice este în fața metalelor multe probleme importante, a căror rezolvare este necesară pentru succesul proiectării instalațiilor energetice nucleare.

Sedința din 17 august a secției de chimie, metalurgie și tehnologie a fost consacrată discuțiilor acestei probleme. S-au examinat, printre altele, referate asupra problemelor legate de producția de zirconiu metallic de cea mai mare puritate. Zirconium este deosebit de rezistent la eroziune. S. Shelton (S.U.A.), J. Iret (Franța), B. Cirakcs (India) au prezentat referate pe această temă.

În referatul delegatului american a fost examinat un larg cerc de probleme legate de întregul ciclu al metalurgiei zirconului. Delegatul indian a vorbit despre o metodă originală de laborator pentru prepararea zirconului sub formă cea mai pură prin separarea hafnului (hafnium), o impuritate a zirconului, poate fi folosit, la rândul său, ca material pentru reactor.

Un alt material promițător pentru construcția de reactori este beriliul, împreună cu oxidul lui. Acest lucru explică interesul general stimat, la sedința din 17 august a secției, de referate consacrate tehnologiei producției beriliului și oxidului acestuia.

Primul a prezentat un referat savantul sovietic G. A. Meiserson. El a expus amănunțit tehnologia obținerii preparatelor din beriliu și oxidului de beriliu pur.

Au prezentat de asemenea referate A. Kaufmann (S.U.A.), P. Caillat (Franța), A. Cairo (Argentina).

Sedința de după-amiază a secției de chimie, metalurgie și tehnologie a fost consacrată discuțiilor unor probleme privind metalurgia toriului, uraniului și aliajilor acestora, precum și a problemelor legate de prepararea elementelor combustibile.

Secția de biologie și medicină a luat în discuție la 17 august o chestiune strâns legată de folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, și anume chestiunea normelor securității și problemelor sănătății publice.

Referatele și comunicările prezentate la conferință dovedesc că într-o serie de țări ale lumii, mai ales în U.R.S.S. și S.U.A., energia atomică își găsește o largă folosire în numeroase domenii ale științei și economiei naționale.

În această ordine de idei au devenit de actualitate problema elaborării unor norme speciale pentru protecția sănătății oamenilor care se ocupă cu aceste lucrări, precum și problema organizării unor largi măsuri profilactice.

În S.U.A., Anglia, Franța, Canada și alte câteva țări se organizează, așa cum rezultă din referatele prezentate la conferință, prelegeri și se iau diferite măsuri pentru protecția organismelor împotriva acțiunii radiațiilor ionizante. Cu aceste probleme se ocupă de asemenea Organizația mondială a sănătății, Organizația Internațională a muncii și alte cîteva organizații specializate ale O.N.U.

În Uniunea Sovietică, Ministerul Ocrotirii Sănătății al U.R.S.S. a stabilit normele radiațiilor maxime admisibile, precum și concentrațiile maxime admisibile de izotopi radioactivi în aer și în apă. Aceste norme au putere de lege și sînt obligatorii pentru toate întreprinderile și instituțiile.

În referatul savantului sovietic A. N. Letavet, prezentat de F. G. Krotkov, se vorbește despre măsurile întreprinse în U.R.S.S. în domeniul protecției sănătății împotriva acțiunii radiațiilor ionizante.

Pentru unele lucrări la care, în limitele normelor stabilite, se produce o acțiune mai intensă a radiațiilor ionizante, în U.R.S.S. se legitimează înlesniri speciale sub forma prelungirii concediului plătit și a reducerii zilei de lucru.

Experiența a arătat că sistemul măsurilor profilactice aplicate în U.R.S.S. asigură cât se poate de bine menținerea sănătății tuturor acelor care lucrează în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Referatul savantului sovietic a stimulat un viu interes în rândurile delegațiilor la conferință. La sedința secției, precum și în cadrul conferinței de presă care a urmat, lui F. G. Krotkov i s-au pus multe întrebări. S-a remarcat că în celelalte țări aplicarea lucrărilor de protecție împotriva radiațiilor ionizante nu este atât de mare ca în U.R.S.S. Au suscitât un deosebit interes cercetările savanților sovietici în domeniul acțiunii radiațiilor ionizante asupra sistemului nervos. Datorită acestui interes s-a hotărât să se organizeze o întâlnire specială dintre savanții sovietici și cei străini în vederea unei informări mai ample asupra sistemului de măsuri aplicate în Uniunea Sovietică în domeniul protecției omului împotriva acțiunii radiațiilor ionizante.

Sedința de dimineață a secției pentru probleme de fizică și reactori, prezidată de dr. Hughes — Statele Unite —, s-a ocupat de problema materiilor fisionabile, de așa-numitele secțiuni eficiente ale materiilor fisionabile. S-au făcut mai multe comunicări referitoare la secțiunile eficiente ale plutoniului, ale uraniului 235, ale uraniului 233 și secțiunile eficiente de mare energie. Au fost făcute comunicări de către savanții din Uniunea Sovietică, Statele Unite, Marea Britanie.

Această sedință a fost apreciată de dr. Hughes ca neobișnuită, dacă nu unică, în domeniul științei, deoarece ea a permis savanților prezenți să compare rezultatele obținute în ultimii 10 ani în acest domeniu.

Rezultatele comunicate de unele țări participante au fost apreciate ca excelente, observându-se o concordanță între ele.

În cadrul unei scurte conferințe de presă tenute de președintele ședinței, Hughes, s-a subliniat de altfel că datele dezvoltate în sedința de dimineață a acestei secțiuni erau foarte secrete pînă în prezent și au fost cunoscute pînă acum unui număr restrîns de țări. De acum încolo ele au devenit publice pentru toți participanții la conferință. Acest schimb de informații dă un puternic impuls colaborării științifice internaționale și oferă mai multă încredere că cercetările întreprinse în acest domeniu vor putea să se dezvolte cu succes.

Secțiunea pentru probleme de fizică și reactori s-a ocupat de două chestiuni: proprietățile materiilor fisionabile și analiza fenomenelor zise de rezonanță nucleară, care au o mare importanță pentru precizarea condițiilor de lucru cu reactorii nucleari.

Profesorul Vladimirski (U.R.S.S.) a prezentat două comunicări cu privire la numărul neutronilor de fisionone obținuți prin neutron termic capturat din uraniu 133, uraniu 135 și plutoniu 239, precum și prin uraniu nobil.

H. A. Bethé (Statele Unite) a descris analiza rezultatelor obținute cu selector de viteză, relativ la materiile fisionabile, iar H. Hurwitz (Statele Unite) a vorbit despre stadiul cunoștințelor actuale asupra reacțiilor eficiente ale materiilor utilizate în reactori.

PEKIN 17 (Agerpres). — China nouă așă saluta o vizită a primului ministru Hayatama sau a unui reprezentant al său în China. Poate fi oare privit acest fapt drept începutul restabilirii relațiilor diplomatice dintre China și Japonia?

1. Întrebare: Ambasadorii Republicii Populare Chineze și Statele Unite duc în prezent tratative la Geneva. Noi considerăm că aceste tratative vor contribui la continuarea deslinderii încordării internaționale. Care este punctul dvs. de vedere?

Răspuns: Republica Populară Chineză speră că tratativele care au loc între China și Statele Unite la Geneva, și nivelul amical al relațiilor, vor duce la rezultate pozitive. În ceea ce o privește, China depune toate eforturile în vederea acestui scop. Noi suntem de acord dacă cele două părți sînt insuficient de un spirit de conciliere și depun eforturi pe bază de egalitate, tratativele chino-americane vor contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări și la diminuarea încordării internaționale și, în primul rînd, a încordării în Extremul Orient.

2. Întrebare: În decembrie anul trecut organul guvernului Uniunii Sovietice a publicat un comentariu în care scria că Uniunea Sovietică și R. P. Chineză consideră tratatul de pace de la San Francisco ca o încălcare a intereselor poporului japonez, dar că acest tratat nu constituie un obstacol pentru revizuirea relațiilor cu Japonia. Această declarație a atras atenția poporului japonez. Care este părerea dvs. în această privință?

Răspuns: Tratatul de pace de la San Francisco este un tratat care violează acordurile internaționale și primejdiește interesele naționale ale Japoniei. El a fost semnat cu excluderea Chinei, respingîndu-se propunerile rezonabile ale Uniunii Sovietice și contrazicînd dorințele Indiei, Birmaniei și altor țări asiatice. Poporul chinez se opune cu hotărîre acestui tratat. Dar atitudinea poporului chinez față de tratatul de la San Francisco nu împiedică promovarea unor relații normale între China și Japonia pînă la încheierea unui tratat de pace între Republica Populară Chineză și Japonia.

3. Întrebare: Tratatul de pace chino-japonez între Japonia și Clan Kai-sing constituie oare principialul obstacol în calea normalizării relațiilor chino-japoneze?

Răspuns: Guvernul japonez nu a semnat un tratat de pace cu guvernul R. P. Chinez și care l-a ales însuși poporul chinez și a semnat un așa-numit tratat de pace cu clanul Klan Kai-sing, pe care poporul chinez nu poate manifesta decît indignare față de acest lucru. În prezent, mai există încă oameni care nu doresc o schimbare reală a acestei situații, ci încearcă să susțină așa-numita teorie „a celor două Chinez”. Poporul chinez se opune cu hotărîre și acest lucru. De aceea, toate eforturile sincere îndreptate spre restabilirea chino-japoneze vor trebui să ducă la anularea tratatului de pace dintre Japonia și Clan Kai-sing.

Deși există acest tratat de pace încheiat între Japonia și Clan Kai-sing, guvernul chinez a luat totuși o serie de măsuri pentru promovarea normalizării relațiilor chino-japoneze. Este respectabil faptul că pînă în prezent guvernul japonez nu a făcut eforturi corespunzătoare. Dacă guvernul japonez este insuficient de o sinceritate asemănătoare, se poate găsi calea spre normalizarea relațiilor chino-japoneze.

4. Întrebare: Dvs. ați declarat că

La 17 august, primul ministru Hayatama sau a unui reprezentant al său în China. Poate fi oare privit acest fapt drept începutul restabilirii relațiilor diplomatice dintre China și Japonia?

1. Întrebare: Ambasadorii Republicii Populare Chineze și Statele Unite duc în prezent tratative la Geneva. Noi considerăm că aceste tratative vor contribui la continuarea deslinderii încordării internaționale. Care este punctul dvs. de vedere?

Răspuns: Republica Populară Chineză speră că tratativele care au loc între China și Statele Unite la Geneva, și nivelul amical al relațiilor, vor duce la rezultate pozitive. În ceea ce o privește, China depune toate eforturile în vederea acestui scop. Noi suntem de acord dacă cele două părți sînt insuficient de un spirit de conciliere și depun eforturi pe bază de egalitate, tratativele chino-americane vor contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări și la diminuarea încordării internaționale și, în primul rînd, a încordării în Extremul Orient.

2. Întrebare: În decembrie anul trecut organul guvernului Uniunii Sovietice a publicat un comentariu în care scria că Uniunea Sovietică și R. P. Chineză consideră tratatul de pace de la San Francisco ca o încălcare a intereselor poporului japonez, dar că acest tratat nu constituie un obstacol pentru revizuirea relațiilor cu Japonia. Această declarație a atras atenția poporului japonez. Care este părerea dvs. în această privință?

Răspuns: Tratatul de pace de la San Francisco este un tratat care violează acordurile internaționale și primejdiește interesele naționale ale Japoniei. El a fost semnat cu excluderea Chinei, respingîndu-se propunerile rezonabile ale Uniunii Sovietice și contrazicînd dorințele Indiei, Birmaniei și altor țări asiatice. Poporul chinez se opune cu hotărîre acestui tratat. Dar atitudinea poporului chinez față de tratatul de la San Francisco nu împiedică promovarea unor relații normale între China și Japonia pînă la încheierea unui tratat de pace între Republica Populară Chineză și Japonia.

3. Întrebare: Tratatul de pace chino-japonez între Japonia și Clan Kai-sing constituie oare principialul obstacol în calea normalizării relațiilor chino-japoneze?

Răspuns: Guvernul japonez nu a semnat un tratat de pace cu guvernul R. P. Chinez și care l-a ales însuși poporul chinez și a semnat un așa-numit tratat de pace cu clanul Klan Kai-sing, pe care poporul chinez nu poate manifesta decît indignare față de acest lucru. În prezent, mai există încă oameni care nu doresc o schimbare reală a acestei situații, ci încearcă să susțină așa-numita teorie „a celor două Chinez”. Poporul chinez se opune cu hotărîre și acest lucru. De aceea, toate eforturile sincere îndreptate spre restabilirea chino-japoneze vor trebui să ducă la anularea tratatului de pace dintre Japonia și Clan Kai-sing.

Deși există acest tratat de pace încheiat între Japonia și Clan Kai-sing, guvernul chinez a luat totuși o serie de măsuri pentru promovarea normalizării relațiilor chino-japoneze. Este respectabil faptul că pînă în prezent guvernul japonez nu a făcut eforturi corespunzătoare. Dacă guvernul japonez este insuficient de o sinceritate asemănătoare, se poate găsi calea spre normalizarea relațiilor chino-japoneze.

4. Întrebare: Dvs. ați declarat că

Răspunsurile date de Ciu En-lai la întrebările puse de membrii delegației presei și radiodifuziunii japoneze

PEKIN 17 (Agerpres). — China nouă așă saluta o vizită a primului ministru Hayatama sau a unui reprezentant al său în China. Poate fi oare privit acest fapt drept începutul restabilirii relațiilor diplomatice dintre China și Japonia?

1. Întrebare: Ambasadorii Republicii Populare Chineze și Statele Unite duc în prezent tratative la Geneva. Noi considerăm că aceste tratative vor contribui la continuarea deslinderii încordării internaționale. Care este punctul dvs. de vedere?

Răspuns: Republica Populară Chineză speră că tratativele care au loc între China și Statele Unite la Geneva, și nivelul amical al relațiilor, vor duce la rezultate pozitive. În ceea ce o privește, China depune toate eforturile în vederea acestui scop. Noi suntem de acord dacă cele două părți sînt insuficient de un spirit de conciliere și depun eforturi pe bază de egalitate, tratativele chino-americane vor contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări și la diminuarea încordării internaționale și, în primul rînd, a încordării în Extremul Orient.

2. Întrebare: În decembrie anul trecut organul guvernului Uniunii Sovietice a publicat un comentariu în care scria că Uniunea Sovietică și R. P. Chineză consideră tratatul de pace de la San Francisco ca o încălcare a intereselor poporului japonez, dar că acest tratat nu constituie un obstacol pentru revizuirea relațiilor cu Japonia. Această declarație a atras atenția poporului japonez. Care este părerea dvs. în această privință?

Răspuns: Tratatul de pace de la San Francisco este un tratat care violează acordurile internaționale și primejdiește interesele naționale ale Japoniei. El a fost semnat cu excluderea Chinei, respingîndu-se propunerile rezonabile ale Uniunii Sovietice și contrazicînd dorințele Indiei, Birmaniei și altor țări asiatice. Poporul chinez se opune cu hotărîre acestui tratat. Dar atitudinea poporului chinez față de tratatul de la San Francisco nu împiedică promovarea unor relații normale între China și Japonia pînă la încheierea unui tratat de pace între Republica Populară Chineză și Japonia.

3. Întrebare: Tratatul de pace chino-japonez între Japonia și Clan Kai-sing constituie oare principialul obstacol în calea normalizării relațiilor chino-japoneze?

Răspuns: Guvernul japonez nu a semnat un tratat de pace cu guvernul R. P. Chinez și care l-a ales însuși poporul chinez și a semnat un așa-numit tratat de pace cu clanul Klan Kai-sing, pe care poporul chinez nu poate manifesta decît indignare față de acest lucru. În prezent, mai există încă oameni care nu doresc o schimbare reală a acestei situații, ci încearcă să susțină așa-numita teorie „a celor două Chinez”. Poporul chinez se opune cu hotărîre și acest lucru. De aceea, toate eforturile sincere îndreptate spre restabilirea chino-japoneze vor trebui să ducă la anularea tratatului de pace dintre Japonia și Clan Kai-sing.

Deși există acest tratat de pace încheiat între Japonia și Clan Kai-sing, guvernul chinez a luat totuși o serie de măsuri pentru promovarea normalizării relațiilor chino-japoneze. Este respectabil faptul că pînă în prezent guvernul japonez nu a făcut eforturi corespunzătoare. Dacă guvernul japonez este insuficient de o sinceritate asemănătoare, se poate găsi calea spre normalizarea relațiilor chino-japoneze.

4. Întrebare: Dvs. ați declarat că

La 17 august, primul ministru Hayatama sau a unui reprezentant al său în China. Poate fi oare privit acest fapt drept începutul restabilirii relațiilor diplomatice dintre China și Japonia?

1. Întrebare: Ambasadorii Republicii Populare Chineze și Statele Unite duc în prezent tratative la Geneva. Noi considerăm că aceste tratative vor contribui la continuarea deslinderii încordării internaționale. Care este punctul dvs. de vedere?

Răspuns: Republica Populară Chineză speră că tratativele care au loc între China și Statele Unite la Geneva, și nivelul amical al relațiilor, vor duce la rezultate pozitive. În ceea ce o privește, China depune toate eforturile în vederea acestui scop. Noi suntem de acord dacă cele două părți sînt insuficient de un spirit de conciliere și depun eforturi pe bază de egalitate, tratativele chino-americane vor contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări și la diminuarea încordării internaționale și, în primul rînd, a încordării în Extremul Orient.

2. Întrebare: În decembrie anul trecut organul guvernului Uniunii Sovietice a publicat un comentariu în care scria că Uniunea Sovietică și R. P. Chineză consideră tratatul de pace de la San Francisco ca o încălcare a intereselor poporului japonez, dar că acest tratat nu constituie un obstacol pentru revizuirea relațiilor cu Japonia. Această declarație a atras atenția poporului japonez. Care este părerea dvs. în această privință?

Răspuns: Tratatul de pace de la San Francisco este un tratat care violează acordurile internaționale și primejdiește interesele naționale ale Japoniei. El a fost semnat cu excluderea Chinei, respingîndu-se propunerile rezonabile ale Uniunii Sovietice și contrazicînd dorințele Indiei, Birmaniei și altor țări asiatice. Poporul chinez se opune cu hotărîre acestui tratat. Dar atitudinea poporului chinez față de tratatul de la San Francisco nu împiedică promovarea unor relații normale între China și Japonia pînă la încheierea unui tratat de pace între Republica Populară Chineză și Japonia.

3. Întrebare: Tratatul de pace chino-japonez între Japonia și Clan Kai-sing constituie oare principialul obstacol în calea normalizării relațiilor chino-japoneze?

Răspuns: Guvernul japonez nu a semnat un tratat de pace cu guvernul R. P. Chinez și care l-a ales însuși poporul chinez și a semnat un așa-numit tratat de pace cu clanul Klan Kai-sing, pe care poporul chinez nu poate manifesta decît indignare față de acest lucru. În prezent, mai există încă oameni care nu doresc o schimbare reală a acestei situații, ci încearcă să susțină așa-numita teorie „a celor două Chinez”. Poporul chinez se opune cu hotărîre și acest lucru. De aceea, toate eforturile sincere îndreptate spre restabilirea chino-japoneze vor trebui să ducă la anularea tratatului de pace dintre Japonia și Clan Kai-sing.

Deși există acest tratat de pace încheiat între Japonia și Clan Kai-sing, guvernul chinez a luat totuși o serie de măsuri pentru promovarea normalizării relațiilor chino-japoneze. Este respectabil faptul că pînă în prezent guvernul japonez nu a făcut eforturi corespunzătoare. Dacă guvernul japonez este insuficient de o sinceritate asemănătoare, se poate găsi calea spre normalizarea relațiilor chino-japoneze.

4. Întrebare: Dvs. ați declarat că

Sărbătorirea celei de-a 10-a aniversări a proclamării independenței Indoneziei

DJAKARTA 17 (Agerpres). — TASS La 17 august poporul indonezian a sărbătorit cea de-a 10-a aniversare a proclamării independenței țării sale. La Djakarta, ca și în multe alte orașe și state din țară, au avut loc mitinguri, educații și serbări populare consacrate acestei date memorabile.

În dimineața zilei de 17 august s-au deplasat în cîmpul de fotbal din Djakarta sărbătorind spre Piața Libertății. Coloane de reprezentanți ai diferitelor partide, sindicate, organizații de tineret, care purtau drapelul republicii, pancarda și lozinci, s-au adunat în fața ședinței președintelui pentru a-și demonstra hotărîrea de a crea o unitate națională, hotărîrea în luptă pentru realizarea revendicărilor vitale ale poporului.

În aceeași zi a avut loc o ceremonie oficială consacrată sărbătorii zilei independenței naționale.

În cadrul ceremoniei a rostit o amplă cuvîntare președintele Sukarno. El a făcut o analiză amănunțită a luptei poporului indonezian pentru independența sa și a subliniat că, deși au trecut 10 ani de cînd a fost proclamată independența Indoneziei, în țară mai există încă rămășițe ale colonialismului atât în economie, cît și în cultură. Indonezienii, a spus Sukarno, mai au suferit și acum de pe urma sistemului dominației coloniale. După cum se știe, Iranul — se află pînă în prezent sub jugul colonialismului.

Menționînd unele date istorice, Sukarno a subliniat că rezultatul primului război mondial a fost constituirea Rusiei Sovietice. Rezultatul celui de-al doilea război mondial a fost constituirea Chinei libere, Indoneziei, Indiei și altor țări.

În continuare Sukarno a chemat la crearea unei adevărate securități în țară, la rezolvarea tuturor problemelor litigioase, la înțelegerea algerilor la termenul fixat, la crearea unei unități de nezoncinate a tuturor păturilor poporului. Numai după ce va realiza unitatea națională, a spus Sukarno, va putea poporul indonezian să bîrnuie toate dreptățile și să obțină dezrădăcinarea totală a tuturor rămășițelor imperialismului și colonialismului din țara sa.

Declarația lui Dulles în legătură cu hotărîrea guvernului sovietic de a reduce efectivul forțelor sale armate

WASHINGTON 17 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, luînd cuvîntul la 16 august la o conferință de presă, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a dat citire unei declarații în legătură cu hotărîrea guvernului sovietic de a reduce efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice la 640.000 de oameni.

„Salutăm hotărîrea Sovieticilor de a reduce efectivul forțelor lor armate... se spune în declarație. Dacă această acțiune va fi înfăptuită, ea va corespunde spiritului general al conferinței de la Geneva”.

Recunoscînd că în urma hotărîrii guvernului sovietic se va efectua „o reducere considerabilă a efectivului forțelor armate sovietice”, Dulles a declarat totuși că „nu este ușor” să se aprecieze însemnătatea militară a acestei reduceri, întrucît nu au fost prezentate date oficiale cu privire la proporțiile forțelor armate și ale rezervelor sovietice.

Potrivit declarației lui Dulles, și după această reducere forțele armate sovietice vor rămîne „vor mai fi însă, fără îndoială, mult mai mari” decît forțele armate ale Statelor Unite.

Dulles s-a pronunțat pentru „o informare multilaterală privitoare la forțele armate și o inspecție eficientă în scopul verificării faptelor”, în conformitate cu propunerile făcute de președintele Eisenhower la conferința de la Geneva a șefilor guvernurilor celor patru puteri.

Răspunzînd la întrebarea dacă Statele

La Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS La 16 august, K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a înmînat la Kremlin mitropolitului Nikolai de Kruții și Kolomoia ordinul Steagul Roșu al Muncii pentru îndelungata sa activitate patriotică și pentru participarea activă la lupta pentru pace.

Înmînîndu-i ordinul, K. E. Vorosilov a adresat mitropolitului Nikolai, printre altele, următoarele cuvînt:

— Prea cînsute mitropolit! Cu mare satisfacție vă înmînez ordinul Steagul Roșu al Muncii, cu care ați fost decorați pentru marea dvs. activitate patriotică depusă timp de mulți ani. Guvernul Uniunii Sovietice, ca și poporul nostru, dă o înaltă prețuire meritelor dvs. în lupta pentru cauza păcii în întreaga lume.

Ca răspuns la cuvintele de felicitare ale lui K. E. Vorosilov, mitropolitul Nikolai a spus printre altele:

— Dragă Kliment Eremovici! Cu un sentiment de profundă recunoștință față de scumpul nostru guvern, primesc din mîinile dvs. înaltul semn de atenție față de munca mea modestă.

Pe lângă datoria bisericească, stimulul activității mele modeste, care a fost distinsă în prezent cu o decorație atât de înaltă, îl constituie simțămîntul mele cătărești, dragostea mea față de patrie și exemplul însușițului de slujire a cauzei păcii, pe care-l dă întregul popor sovietic glorioasă, din familia căruia am fericirea să fac parte.

Funeralele scriitorului german Thomas Mann

PARIS 17 (Agerpres). — După cum se anunță din Elveția, la 16 august a locuit localității Kilchberg, în apropiere de Zürich, au avut loc funeralele cunoscutului scriitor german Thomas Mann.

Printre numeroasele coroane depuse la mormîntul decedatului se puteau vedea coroane din partea președintelui Republicii Democratice Germane, Wilhelm Pieck

din partea Partidului Socialist Unit din Germania, a Uniunii scriitorilor germani, a ministrului Culturii, Johannes Becher, ambasadorului Republicii Federale Germane în Elveția, F. Holtzapfel, și alte persoane.

Pe scurt

● La 18 august a fost dat publicității la Londra următorul comunicat comun cu privire la tratativele sovieto-japoneze: La sedința din 16 august, între I. Malik, reprezentantul U.R.S.S., și S. Matsumoto, reprezentantul Japoniei, a continuat schimbul de păreri asupra problemelor normalizării relațiilor sovieto-japoneze. Următoarea sedință va avea loc la 23 august.

● La 15 august, primul ministru al Israelului, Moshe Sharet, a prezentat președintelui republicii demisia guvernului său. Președintele republicii, Ben Zvi, a însărcinat cu formarea noului guvern pe actualul ministru al Apărării, David Ben Gurion, conducătorul partidului Mapai.

● Ministrul Afacerilor Interne al Guatemalei a anunțat arestarea lui Bernardo Alvarado Monzon, secretarul general al Partidului Muncii din Guatemala. Monzon va fi judecat de Curtea marțială în baza legii cu privire la „interzicerea activității comuniste” și este pasibil de pedeapsa cu închisoare pînă la șase ani.

● Autoritățile cubane au anunțat că în noaptea de 16 august s-a fost descoperit un complot care urmărea răsturnarea dictatorului Fulgencio Batista. Organizatorii complotului sînt adepți ai fostului președinte Carlos Prío Socarras, care a fost răsturnat de Batista.

Spectacolele de azi

TEATRE: CASA CU TREI FEȚE — Teatrul de Stat de Operă, Teatrul de vară „I. V. Stalin” ora 18.30; CINELE GRADINILOR: Teatrul Municipal, grădina Boema, str. C. A. Rosetti, nr. 6, ora 18.30; DAVID COPPERFIELD — Teatrul T. neretului, grădina „Tineret”, Filmul „Striu”, ora 19; OCHELARIILOR MIRACULOȘI — Teatrul de vară, b-dul N. Bălcescu nr. 2, ora 20.

CINEMATOGRAFE: BRUTĂRUL DIN VALORGIE — Patria, I. C. Primm, 23 August; LILIONFI — Republica, Elena Pavel; DRAGOSTEA UNEI FEMEIE — Filimon Sibbu, București, Gh. Doja, înfrățirea între popoare; MINĂSTRELE DIN PARMA — Magdaru, Flacăra, Ilie Păuțel; 202 — CITE-ODATA 5 — Victoria; CAMPIONII NOSTRI, GIMNASTII SOVIETICI LA ROMA, O POZNĂ NEREMEDIOSĂ — Maxim Gorbi; TIRGUL INTERNAȚIONAL DIN DJAKARTA — Teatrul T. neretului; ALTEA LUMINA, CEAȘTI AVENIR; TURBULENȚA DĂLUI PICKWICK — Art. Mestri; CEI 5 DIN STRADA BARKSA — Al. Popov, Volga; DUBLA LOTTE — Cultura; CEI 13 — 8 Martie; SĂBIELE ALBASTRE — Tineretului; ACEȘTIUL SECRET — Gh. Cosbuc; CONSTANȚA — Vasilie Roată; DESTINUL UNOR FEMEIE — Unirea; CAPE DE GIINI — C. David; VRAJITOARELE — Al. Sahbu; ÎN VIRTUL DĂNSULUI, SCĂLĂRUL MAGIC — T. Vladimirescu; MANDU — Muncia; INAMICUL PUBLIC nr. 1 — Miorita; VINĂTORUL DE MARE — Domca Simo; FIUL PADURĂRII — Înălțarea; ALTEA LUMINA, CEAȘTI AVENIR; GRIVAȘI ROȘI — BOUL DIN KULMA — 8 Martie; DRACUL DIN DEALUL MORII — Libertății; IULIA — N. Bălcescu; DRAGOSTEA DE VARĂ — Rahova; MOSTENIREA ÎNSINGURATA — Olga Bancă.

Marile construcții industriale în Iugoslavia

Oamenii muncii din Republica Populară Federativă Iugoslavia înregistrează succese însemnate pe calea industrializării patriei lor, a creării unei industrii puternice, temelie independenței naționale.

Cu numai 11 ani în urmă, Iugoslavia era o țară agrară; 85% din populația ei se ocupa înainte de război cu agricultura. Industria era slab dezvoltată și se afla mai ales în mîinile capitalului străin — francez, englez, german, american etc. Monopolurile străine, setoase de mari cifri, vedeau în Iugoslavia o sursă ieftină de materii prime. Minerale de fier, de cărbune, de cupru, de plumb, de aluminiu și altele bogății minerale, care se găsesc din belșug în pămîntul Iugoslaviei, erau exploatare prădănic. Ocupanții hitlerși, care au invadat Iugoslavia în primăvara anului 1941, au închis întreprinderile industriale iugoslave, cu excepția celor care erau necesare mașinilor de război fasciste. Peste 300.000 de oameni al muncii au fost trimiși în Germania, la muncă forțată. Cînd, sub loviturile nimicitoare ale armatelor sovietice și iugoslave, hitlerșii au fost nevoiți să fugă din Iugoslavia ei au distrus din temelii multe întreprinderi industriale.

După război, poporul iugoslav a început o muncă intensă de refacere a economiei naționale. Trezirea industriei în mîinile poporului, lichidarea dependenței de capitalul străin au creat condiții pentru înflăcărea acestei opere. Prima sarcină care se punea era lichidarea înapoierei economice și tehnice a țării. Poporul iugoslav a trecut cu curaj și avînt la îndeplinirea acestei sarcini.

Dună cum arată revista iugoslavă „Ekonomika Politika”, peste 60% din totalul investițiilor capitale au fost îndreptate spre industrie și în special spre industria grea, căreia i-au revenit peste 85% din volumul investițiilor din industrie.

Încă din primii ani de după război întreaga Iugoslavia a fost transformată într-un adevărat șantier de construcții industriale. Succese deosebite au fost

obținute în domeniul electricității țării. Pînă la cel de-al doilea război mondial, „cărăbunele alb”, una din cele mai de preț bogății ale Iugoslaviei, era prea puțin folosit. Astăzi, situația s-a schimbat radical. De la sfîrșitul războiului și pînă la începutul acestui an au fost construite și date în exploatare 23 de termocentrale și 20 de hidrocentrale electrice. Drept urmare, producția de energie electrică este azi de trei ori mai mare decît înainte de război.

În Herțegovina — una din regiunile Iugoslaviei în care industrializarea a luat cel mai mare avînt — a fost construită hidrocentrala „Iablanica”, cea mai mare unitate energetică din Iugoslavia. Energia electrică debitată anual poate atinge 720.000.000 kWh. Turbinele „Iablanice” lucrează acolo unde aple Neretvei se omul cu o forță nestăvilită din munții, prăvălindu-se în adîncimi de la o mare înălțime Uriașele rezerve de energie pe care le trezește marea cădere de apă de la Iablanica au trecut acum în stăpînire omului. Întregul utilaj al hidrocentralei și toate turbinele, cu excepția uneia dintre ele, au fost construite de muncitori și tehnicieni iugoslavi.

De pe malurile Neretvei energia electrică se îndreaptă pe liniile de înaltă tensiune spre mai multe regiuni ale țării și spre Belgrad.

În munții Croației, în apropierea insulei Krk, se poate vedea din depărtare o linie roșie. Această linie pornește din vîrfurile muntelui și se prelungește în vale pe o distanță de 600 metri. Aici, la Vinodol, a fost construită marea centrală electrică „Nikola Tesla”. Muntele a fost scobit, iar în interiorul său a fost montat o conductă cu diametrul de 2,3 m. Prin această conductă, apele din străfundurile muntelui ajung la turbinele hidrocentrale. În trecut, oamenii căutau în adîncul munților comori îngroșate de eroii din legende. De cele mai multe ori truda lor era zadarnică. Dar iată că aici, la Vinodol, oamenii muncii din Iugo-

slavia au găsit o comoară de neprețuit: 100 milioane kWh. energie. Printr-un tunel de 200 m. lungime se ajunge în sala mașinilor. Aici funcționează trei generatoare. În sala de comandă a hidrocentralei „Nikola Tesla” se află o hartă. Ea arată că această putere electrică centrală funcționează în paralel cu un șir de alte centrale: Zagreb — Rasa — Rijeka — Zelenika — Fujine — Konjic. Toate aceste centrale alimentează cu energie electrică numeroase uzine pe care muncitorii și tehnicienii din Iugoslavia le-au construit sau le-au reconstruit prin munca lor harnică.

În noua Iugoslavia există mai multe asemenea sisteme energetice. Folosind energia apelor Drinei, Savei, căderile de apă de la mari înălțimi, muncitorii și inginerii din Iugoslavia pun în funcțiune, într-un ritm susținut, un mare număr de centrale electrice. Anul trecut au fost terminate construcțiile centralelor de la Rasika (Serbia), Manolovci (Croatia), Vuzevici (Slovenia), Glava-Zete (Muntele negru), Iaže II (Bosnia), centrale cu puteri între 5000-20.000 kW. Pînă la sfîrșitul anului în curs vor intra în construcție o serie de agregate noi ale hidrocentralelor din Serbia și din alte regiuni ale țării. La sfîrșitul acestui an Serbia va căpăta pe peste 328 milioane kWh mai multă energie electrică decît la începutul anului trecut. Numai hidrocentrala „Zvornik” va furniza mai multă energie electrică decît uzinele din Serbia antebelică luate la un loc.

Odată cu construcțiile din domeniul energetic, în Iugoslavia s-au construit sau se construiesc în prezent mai multe uzine metalurgice, constructoare de mașini, chimice. Una din marile întreprinderi din Iugoslavia, adevărată minerie a poporului iugoslav, este uzina de mașini grele „Litostroj” din Slovenia. Construcția acestei uzine a fost începută în anul 1946. Încă în 1947 a intrat în funcțiune secția de turnătorie a uzinei, iar după un an a fost produsă prima turbină.

Pină în prezent uzina a produs turbine cu o putere totală de peste 500.000 kW. În afară de aceasta uzina construiește macarale și alte mașini pentru diferite alte întreprinderi.

În Bosnia se înalță importantul centru al industriei grele Zenica. Aici riul Bosna a fost abătuț de pe abia sa, iar intr-o vale întinsă, pe o distanță de 7 km, se înalță acum un peisaj nou combinat metalurgic. La punerea în funcțiune a întregii sale capacități de producție combinată la Zenica va produce 800.000 tone de fontă anual. În prezent combinatul lucrează numai cu jumătate din capacitatea sa de producție. Mulți dintre cei care au lucrat la construirea combinatului, pînă mai ieri țărani, lucrează astăzi în secțiile sale. Pe lângă acest combinat există o școală de meserii de trei ani, care pregătește muncitori calificați. De asemenea funcționează și o școală tehnică de 4 ani, în care se pregătesc cadre de conducere ale combinatului.

La Zagreb s-a construit uzina de produse electrotehnice care poartă numele eroului popular al Iugoslaviei Rade Konjac, căzut în 1942 în lupta împotriva ocupanților fasciști. Înainte de cel de-al doilea război mondial, Konjac a lucrat ca muncitor în mica uzină a companiei germane „Siemens-Schuckert” care se afla pe locul actualului uzine. În cea vreme lucrau acolo în total 150 de oameni. Astăzi uzina „Rade Konjac”, construită de fapt din temelii în perioada 1945-1949, este o mare întreprindere modernă în care lucrează 3600 de oameni. Ea produce mașini și utilaje pentru centrale electrice ce se construiesc acum în Iugoslavia, precum și pentru export. În 1956, această uzină va produce o cantitate de utilaj energetic egală cu cea produsă de întreaga Iugoslavia în perioada dinlente de război.

Un al obiectiv de seamă în acțiunea de industrializare a Iugoslaviei îl constituie construcția de șantiere navale la Marea Adriatică. Orașul Rijeka din Croația, port la Marea Adriatică, a devenit un important centru de construcții navale. Șantierul „3 Mai”, reconstruit aproape în întregime, fabrică vase cu un tonaj pînă la 10.000 tone. Multe din aceste vase sînt destinate exportului.

Și în domeniul construcției de întreprinderi din industrie ușoară și alimentară au fost înregistrate succese. Mal

multe fabrici textile au fost construite în Slovenia. Astăzi întreprinderile din această regiune produc jumătate din producția de țesături de bumbac a țării. O serie de întreprinderi textile se construiesc și în Macedonia.

Una din noile uzine ale industriei ușoare din Iugoslavia este fabrica „Iugovinil”, „Fabrica „Iugovinil” — scrie ziarul iugoslav „Politika” — este o fabrică tină, construită în ultimii ani. Ne plîmbăm — scrie corespondentul ziarului — printre mi și miș de copaci tineri, pe alee largi și m